

občinski poročevalec

Občinski poročevalec: Glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva občine Domžale, izhaja dvakrat mesečno, vsa gospodinjstva v občini ga dobivajo brezplačno. Glasilo ureja uredniški odbor v sestavi: Karel Kular, Matjaž Brojan, Miro Ukmar, France Tekavec, Blažko Čopgajec, Marjan Bolhar, Stane Čizem, Marija Puki in Jože Škok. Glavni urednik: Karel Kular, tel.: 721 082, odgovorni urednik: Matjaž Brojan, tel.: 721 086, tehnični urednik: 'dravko' Linovšek, tel.: 721 082. Glasilo izhaja v nakladi 12.000 izvodov in ga izda Izdatništvo univerze Domžale. Rokopne sprejema odgovorni urednik: Ljubljanska 84, Domžale, na fotografije pa le izjemoma. Glasilo je na podlagi sklepa številka 6, Rokopnikov ne vračamo. 1974. Sekretariata za informacije Izvršnega sveta SR Slovenije uproščeno plačila temeljnega davka od prometa proizvodov.

Glasilo je bilo dne 25. 7. 1970 odlikovano s Priznanjem Skupščine občine Domžale za uspešno informiranje, dne 24. 4. 1974 pa s srebrnim Priznanjem Osvobodilne fronte slovenskega naroda za uspešno informiranje delovnih ljudi in občanov občine Domžale.

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA DOMŽALE

Domžale, 22. oktober 1981, Leto XX

Št. 15

SREČNO 82

Leto, ki ga zaključujemo, je bilo leto izredno zapletenega življenja, ki so ga spremljali globoki ekonomski in politični pretresi, velika mednarodna nesoglasja, nespornost med blokmi, med razvitimi in nerazvitimi, neusklajeni so bili interesi velesil, prisotna so bila razmišljanja, da bomo težave reševali s silo in orožjem.

Mnoge dežele sveta se danes borijo za večjo industrijsko proizvodnjo, tare jih brezposelnost, zunanjetrgovinske težave, inflacija, pomanjkanje hrane, energetska kriza in še marsikaj. Vse te težave so vzrok mnogim težkim političnim zapletom in napetostim. Vedno več ostaja nerešenih vprašanj, vedno znova se odpirajo krizna žarišča na raznih delih sveta. Srečujemo se z narodi, ki se bore za neodvisnost in enakopravnost, pa tudi s težavami, ki iščejo, kakor Poljaki, notranji mir in normalno življenje. Mnogo tega se dogaja s prizadevanji za svetovni mir, pa vendar smo na robu oboroženih spopadov.

Tudi nas so dosegli stresni vseh svetovnih krize. Borimo se z mnogimi resnimi težavami. Tudi v naši občini je bil boj za doseganje planiranih nalog težak in trd. Z največjimi naporami bomo dosegli polovico s planom predvidenega povečanja industrijske proizvodnje. Težka je bila preskrba z uvoženimi in domačimi surovinami, manjkajo devizna sredstva, uvozne pravice so izredno skromne in ostre. Skoraj enkrat večje povečanje, kakor po planu smo dosegli v kmetijski proizvodnji in smo k preskrbi s hrano dali svoj delež. Z velikimi naporami je naše gospodarstvo doseglo pozitivno zunanjetrgovinsko bilanco, le z razumevanjem delovnih ljudi in občanov smo investicijsko po-

trošnje zmanjšali za polovico, skupno in splošno porabo smo obdržali v dogovorjeni višini, zaposlilo se je manj novih delavcev kot smo predvidevali, srečevali smo se s padanjem življenjske ravni, za normalno preskrbo s hrano in energijo smo morali sovlagati izredno visoka sredstva.

Zelo trezno in umirjeno pot smo si začrtali za novo leto in vendar se zavedamo, da se bomo srečevali še z večjimi težavami, ko se bomo borili za večjo gospodarsko rast, za večji izvoz, za umirjene in premišljene investicije. Veliki napori bodo potrebni, da bomo življenjski standard vsaj obdržali, da bomo skupno in splošno porabo brzdali v dogovorjenem zaostanku za dohodkom. Z resnimi problemi se bomo srečevali na področju zaposlovanja in usmerjenega izobraževanja, nove izvozne naloge bo prevzelo tudi malo gospodarstvo. In še cela vrsta nalog nas čaka.

Ali bomo vsemu temu kos? Prav gotovo bomo, če bodo vse te naloge naše skupne in vsake posebej na določenem delovnem mestu, če se bomo za uredništev sprejetih nalog vsi skupaj in vsak zase srčno in odgovorno prizadevali. To pomeni, da moramo svoje obveznosti tudi dobro poznati.

Do vsega tega in do uspehov nas vodi naše samoupravno in delegatsko življenje, ki mora dobiti še globljo vsebino, še bolj odgovorno vlogo, večje zaupanje, večjo širino in odprtost. To ugotavljamo, ko skupaj ocenjujemo drugo mandatno obdobje našega dela.

Volitve novih delegacij so pred nami! Ko izbiramo nove delegate, se zavedajmo, kakšne zahtevne in odgovorne naloge bodo reševali, pa bomo delegat-

sko funkcijo spoštovali, ji dali pravo družbeno veljavo in izbirali bomo najboljše. To nam bo jamstvo, da bomo kos težavam, ki so naše in onim, ki so posledica svetovne krize. To nam je jamstvo, da bomo nadaljevali pot enakopravnosti in neuvrčenosti narodov, pot demokracije in samoupravljanja, ki je tudi pot miru.

Ko vam delovnim ljudem, občanom in mladini za novo leto želim najlepše delovne uspehe, za doseg naših ciljev, vam želim tudi vso srečo v vašem osebnem življenju, ki jo uživajte z veseljem in zadovoljstvom ob naši največji dobrini – miru in svobodi.

Predsednik skupščine
Jernej LENIČ

vsem delovnim ljudem
in občanom

V NOVEM LETU

82

veliko delovnih uspehov
ustvarjalnosti, zdravja
ter osebne sreče
in zadovoljstva

želijo

Občinska skupščina in družbeno-politične
organizacije Domžale

USMERJENO IZOBRAŽEVANJE, KMETIJSTVO...

Občinska konferenca ZKS Domžale je na svoji zadnji seji 5. decembra razpravljala o stanju in problematiki usmerjenega izobraževanja v naši občini, in to na podlagi gradiva, ki ga je pripravila posebna delovna skupina.

Konferenca je ravno tako razpravljala o stanju v kmetijstvu in o uresničevanju sklepov majske konference in o tem, kako potekajo razprave po 11. seji CK ZKS v osnovnih organizacijah, posebno pa še med komunisti v kmetijskih organizacijah.

Po razpravi je konferenca sprejela naslednje SKLEPE:

Usmerjeno izobraževanje:

1. Konferenca ugotavlja, da je usmerjeno izobraževanje v občini zaživel tako z organizacijskega kot tudi z vsebinskega vidika. Pri tem pa se Center sooča z velikimi prostorskimi problemi, ki pogojujejo tudi druge probleme glede na dislociranost objektov.

2. Nosilci usmerjenega izobraževanja v občini so komunisti v Centru srednjih šol.

3. Center srednjih šol mora takoj izdelati program za zagotovitev vsaj minimalnih pogojev za verifikacijo sedanjih usmeritev. Iz programa morajo biti razvidni tudi pogoji za izvajanje praktičnega pouka. Pri zagotavljanju teh pogojev mora Center srednjih šol tesno sodelovati z združenim delom.

4. Za učinkovitejše delo se mora Center srednjih šol tesneje povezati z ustreznimi vzgojno-izobraževalnimi organizacijami v svojem okolju.

5. Združeno delo mora nenehno preverjati plene po kadrih, jih usklajevati s potrebami in z njimi nakazovati smeri razvoja usmerjenega izobraževanja v občini.

6. Komunisti si bodo prizadevali, da se pridobi agroživilska usmeritev v okviru Biotehnične fakultete – VTOZD Živinoreje Rodica in postane sestavni del usmerjenega izobraževanja v občini.

7. Konferenca zadolžuje komuniste v Centru, da v čim krajšem času razrešijo vprašanje medsebojnih odnosov CSS, ker je na podlagi ocene stanja ugotovljeno, da je individualni poslovodni organ s svojim delom povzročil v delovni skupnosti Centra stanje, ki ne zagotavlja uspešnega izvajanja nalog, za katere je Center zadolžen.

8. Politično akcijo za usme-

ranje vpisa v oblike usmerjenega izobraževanja koordinira frontno sestavljen koordinacijski odbor pri Občinski konferenci SZDL.

9. Na osnovnih šolah je potrebno posvetiti večjo pozornost usmerjanju učencev v proizvodne poklice, ki jih opredeljujejo plani združenega dela. Odgovornost za smotno usmerjanje v te poklice mora postati sestavni del politike Občinske izobraževalne skupnosti in Skupnosti za zaposlovanje.

10. Glede na zelo slabe prostorske možnosti na Centru srednjih šol Domžale, je treba v bodoče vsa družbena prizadevanja usmeriti v popravilo in dozidavo ter opremljanje obstoječih objektov.

11. Zagotoviti je potrebno kvalitetnejšo malico in poskrbeti, da se bo higiensko razdeljevala. Pregledati je potrebno obstoječe kapacitete šolskih kuhinj in se dogovoriti za sodelovanje.

12. Na CSS je potrebno organizirati še več izvenšolskih dejavnosti, saj jih učenci pogrešajo. Na tem področju se kažejo široke možnosti za sodelovanje z družbenimi organizacijami in društvi. Tudi mladinska organizacija si bo prizadevala, da se bodo te stvari izboljšale.

13. Da bi se kvaliteta učnja izboljšala, je potrebno učitelje družbeno bolj ovrednotiti in ustrežneje nagraditi, saj je to predpogoj, da se na Centru zaposlijo najboljši kadri.

S tem bi dosegli tudi boljše vzgojno delo učiteljev z učenci ter lažje uvedli več reda in discipline, da bi poimenovanje šole z besedo „teksas“ izgubilo svoj pomen.

14. Več pozornosti moramo posvetiti informiranju učencev in staršev o usmerjenem izo-

braževanju. Akcijo je potrebno zastaviti že v osnovni šoli. Ugotavljamo, da v združenem delu tudi delavci še niso seznanjeni z usmerjenim izobraževanjem, zato je potrebna širša akcija informiranja.

15. Glede na veliko število dijakov in študentov, ki so v občini preveč prepuščeni sami sebi, so komunisti v Občinski konferenci socialistične mladine Domžale dolžni poskrbeti za ustanovitev Kluba študentov, ki bo preko interesnih dejavnosti organiziral in povezal mlade v občini.

16. Konferenca ugotavlja, da še vedno ni razrešeno statusno vprašanje Dijaškega doma IMP in njegove povezanosti s Centrom srednjih šol, za kar se zadolži komuniste v delovnih skupnostih Dijaškega doma in Centra, da to čimprej razrešijo.

Kmetijstvo:

1. Konferenca ugotavlja, da je bila uspešno opravljena akcija je sense setve, katere nosilec je bila Socialistična zveza ob sodelovanju strokovnih služb in, da je bila dosežena velika pripravljenost kmetov za realizacijo sprejetega programa.

2. Konferenca prav tako ugotavlja, da je akcija uspela tudi zaradi tega, ker so bili zagotovljeni materialni pogoji; semena, umetna gnojila, zaščitna sredstva itd.

3. V srednjeročnem planu so opredeljene naloge, ki zagotavljajo zlasti ohranjanje kmetijske zemlje, pridobivanje in usposabljanje kmetijskih zemljišč in organizirano proizvodnjo na pridobljenih zemljiščih. Vendar pa konferenca ugotavlja, da posamezni nosilci nalog, za katere so bili zadolženi v akcijskem programu, le-teh niso opravili zadovoljivo in v celoti.

– Tako se prepočasi uresničuje akcijski program za pridobivanje novih zemljišč s hidromelioracijami, kljub zagotavlje-

nim materialnim pogojem.

– Prepočasi poteka akcija za združevanje kmetijskih zemljišč individualnih kmetijskih proizvajalcev, kar vpliva na racionalnejšo in večjo proizvodnjo.

– Kljub sprejeti politiki čuvanja in pridobivanja kmetijskih zemljišč so prisotni primeri odtujevanja arondiranih kmetijskih zemljišč za druge namene.

4. Za hitrejše in doslednejše izvajanje sprejetega akcijskega programa in za odpravo omenjenih negativnih pojavov, so odgovorni komunisti v delovnih organizacijah, kmetijsko-zemljiški skupnosti, kmetijski kooperaciji in ostalih strokovnih službah v občini.

5. Konferenca zadolžuje komuniste v Biotehnični fakulteti – VTOZD Živinoreja Rodica, da pripravijo predlog programa dopolnilnega usposabljanja za delavce v kmetijstvu tako v družbenem kot zasebnem sektorju.

6. Občinska konferenca ZKS Domžale daje pobudo medobčinskemu svetu ZKS Ljubljana – okolica, da na eni izmed sej obravnava problematiko na področju kmetijstva, povezovanje BF – VTOZD Rodica in Kmetijskega poskusnega centra Jablje in o možnosti pridobitve agroživilske smeri usmerjenega izobraževanja za področje ljubljanske in gorenjske regije.

7. Konferenca ugotavlja, da je bila v občini dosežena ustreznost politična klima za pospešitev kmetijske proizvodnje in oblikovanja odnosa do zemlje, k čemer so pripomogli sklepi in akcijski program, ki ga je sprejela Občinska konferenca ZK v mesecu maju letos, še posebej pa široka razprava v osnovnih organizacijah ZK po 11. seji Centralnega komiteja ZK Slovenije.

Občinska konferenca ZKS
Domžale

VDO Biotehniška fakulteta VTOZD ZA ŽIVINOREJO Groblje 3, Domžale Komisija za delovna razmerja

OBJAVLJA

prosta dela in naloge

– DELAVCA v mešalnici močnih krmil Homec

Prednost pri izbiri imajo kandidati, ki imajo nekajletne delovne izkušnje v mlinarstvu ali industrijski proizvodnji krmnih mešanic.

Delovno razmerje sklenemo za nedoločen čas s polnim delovnim časom. Poskusno delo – 3 mesece. Kandidati naj pošljejo svoje ponudbe v 15 dneh po objavi na naslov: VTOZD za živinorejo, Groblje 3, 61230 Domžale.

IZ DELA OBČINSKE KONFERENCE ZRVS DOMŽALE

Program dela OK ZRVS, ki so ga že sprejeli na svetu za SLO in DS obsega splošno vojaško usposabljanje in idejno politično izobraževanje ter predvideva tozadevne aktivnosti za prihodnje leto. Program obsega obilo različnih tem, ki jih bodo predavatelji posredovali na rednih izobraževalnih akcijah za člane ZRVS, predsednike komitejev za SLO in DS, krajevne skupnosti, TOZD, predsednike varnostnih okolišev ter načelnike civilne zaščite v krajevnih organizacijah in temeljnih organizacijah združenega dela.

* * *

Do konca letošnjega leta nameravajo uresničiti še naslednje izobraževalne pobude z naslednjimi temami: Politično-varnostna in gospodarska situacija v občini in konkretne naloge RVS, ki iz te ocene izhajajo.

Oblike in način delovanja notranjega in zunanjega sovražnika v miru, izrednih razmerah in neposredni vojni nevarnosti ter način preprečevanja njihovega delovanja. Ti dve temi se izvajata že po krajevnih organizacijah, kjer so vključeni tudi predsedniki komitejev za SLO in DA v krajevnih skupnostih in TOZD.

Te teme bodo predavane na 11 predavanjih po vsej občini.

* * *

Naslednja predavanja, ki bodo realizirana konec januarja oz. v začetku februarja prihodnje leta bodo obravnavala protidiverzantsko in protiteroristično dejstvo po konceptu SLO in družbene samozaščite. Ta tema bo prav tako posredovana na 11 predavanjih v vsej občini.

Po teh predavanjih ob koncu januarja ali v začetku februarja bodo krajevne organizacije izvedle svoje letne konference, izvolili pa bodo tudi nova vodstva ZRVS.

* * *

Ob dnevu JLA bo letos pripravljena osrednja občinska proslava v Mengšu. Ob tej priliki bodo pripravili kulturni program, podeljena pa bodo tudi priznanja ter plakete RK ZRVS najzaslužnejšim članom. Ta prireditve bo 18. decembra 1981 v kinodvorani v Mengšu.

* * *

V počastitev dneva JLA bo občinska konferenca ZRVS z OK ZSMS, ZTKO in OK SZDL organizirala orientacijski pohod za osnovnošolsko mladino in srednješolce. Ta pohod bo začet 19.12.1981 v Domžalah, sklenili pa ga bodo na Oklem.

Prireditelji pohoda predvidevajo streljanje z malokalibrsko puško, reševanje testnih vprašanj iz „Naše Obrambe“ ter pohod v dolžini približno 8 km.

* * *

Kakor vsako leto se bodo tudi letos rezervne vojaške starešine in mladina pripravili na republiško tekmovanje v taktično orientacijskih nalogah v Dražgošah. Prireditve bo predvidoma 10. januarja 1982. Na tem pohodu bodo najboljšim ekipam podeljeni pokali in priznanja. Matjaž Brojan

JIM NI MAR ZA SOCIALNO VARNOST PRI NJIH ZAPOSLENIH?

Občinski sindikalni svet Domžale je 24.11.1981 organiziral posvet o izvajanju nove kolektivne pogodbe, ki velja od maja 1981. Posvet je bil organiziran v Mengšu – za delavce, zaposlene pri samostojnih obrtnikih z mengeškega območja.

Posveta so se udeležili tudi predstavniki republiškega sindikata, predsednik OO sindikata delavcev obrti, sekretar občinskega sindikalnega sveta, predstavnik obrtnega združenja ter referent za registracijo delovnih pogojev pri SO Domžale.

Vabljeni pa so bili še inšpektor za delo, predstavnik davčne uprave in drugi.

Od 160 vabljenih delavcev se je posveta udeležilo le 20; na žalost, kajti teh nekaj delavcev je na posvetu zvedelo marsikaj novega, koristnega oziroma pravičnega.

Tovarišica Sotlarjeva, ki je delala na pripravi nove pogodbe od vsega začetka, je le-to podrobno obrazložila po posameznih poglavjih.

Največ vprašanj je bilo okoli osebnega dohodka, rednih in kolektivnih dopustov, regresa za prehrano, jubilejnih nagrad, vprašanj v zvezi s krediti za stanovanja ipd.

Upajmo, da bo v prihodnje (predviden je tudi posvet v Domžalah, za ostale delavce) udeležba vendarle številčnejša, glede na to, da kolektivna pogodba zadeva v pomembni meri družbeno-ekonomski položaj zaposlenih pri samostojnih obrtnikih, njihovo socialno varnost in druge za življenje pomembne okoliščine.

Ignoriranje tako pomembnih gradiv in problematike, ki jo ta gradiva opredeljujejo med posameznimi nosilci obrti, pomeni, da je marsikomu malo mar zato, kako in v kakšnih razmerah in pogojih žive pri njem zaposleni delavci.

VE BE

PLAN SAMOUPRAVNE KOMUNALNE INTERESNE SKUPNOSTI DOMŽALE ZA LETO 1982:

NOVO V „KOMUNALI“

V letu 1982 se bodo razmere na področju investiranja v komunalne objekte bistveno zaostriale v primerjavi s stanjem, ki je bilo prisotno v preteklih letih v občini Domžale. Ravno to dejstvo in pa velika zainteresiranost delovnih ljudi in krajanov za reševanje komunalne problematike v njihovih sredinah je narekovalo, da bo postopek sprejemanja plana Samoupravne komunalne interesne skupnosti za leto 1982 dvofazen. Delegati skupščine Samoupravne komunalne interesne skupnosti so že prejeli v gradivu za sejo, ki bo 23. 11. 1981, osnutek omenjenega plana, predvidevamo pa, da bo predlog plana sprejet takoj v začetku prihodnjega leta. Do samega sprejema tega dokumenta bo potrebna še vrsta usklajevalnih postopkov s krajevnimi skupnostmi na terenu samem.

Osnutek plana za leto 1982 predvideva skupne prihodke ter realizacijo plana v višini 125.458.055,95 din. Že podatek, da je bila v letu 1980 realizacija plana vredna cca 140.000.000 din in da bo v letu 1981 po rebalansu na razpolago 144.350.579,75 din, veliko pove. Pove namreč, da bo v naslednjem letu fizični obseg

del kar za cca 80 – 100% manjši kot v letu 1980. Izvirni viri Samoupravne komunalne interesne skupnosti bodo znašali cca 60.000.000 din, sredstva splošne porabe 18.000.000 din, različni prispevki bodo doprinesli cca 7.000.000 din, krajevne skupnosti in delovne organizacije bodo zbrale cca

(Nadaljevanje na 4. strani)

12.200.000 din, kreditov (predvsem kratkoročnih) pa bo za 20.000.000 din.

Kako bo z vzdrževanjem?

Za vzdrževanje objektov kolektivne rabe (ceste, ulice, trgi, zelenice, javna razsvetljava itd.) bo predvidoma potrošeno 26.825.000 din. Krajevne skupnosti bodo iz tega naslova pridobile za cca 15 % večje dotacije napram, lanskemu letu.

Upamo, da bo letos milejša zima kot je bila lani, v kateri je bilo za potrebe zimske službe potrebno zagotoviti več kot 6.000.000 din ali skoraj polovico vseh razpoložljivih sredstev za vzdrževanje cest. Operativni štab za zimsko službo je že skupaj z vsemi ostalimi sodelujočimi pripravil predlog za racionalnejšo obliko zimske službe; tako bodo posipane pomembnejše cestne povezave z mešanico sol - pesek, ostale pa le s peskom. Seveda se bo delo zimske službe prilagajalo konkretnim razmeram na cestah, bolj kot doslej pa se bodo morali le-temu prilagajati tudi udeleženci v prometu.

Po osnutku plana so predvidene na področju vodovoda sledeče ključne naložbe: sanacija vodovoda Moravče, ojačitev vodovoda Črni graben ter ojačitev vodovoda Trzin. V vodovode bo vloženi skupno cca 11.000.000 din.

Pri kanalizaciji bo naložb za cca 13.000.000 din, predvidoma pa se bodo izvajala dela na sistemu Vir - Radomlje, v Zg. Jaršah, v KS Preserje, KS Lukovica in dokončala dela na Muljavi (KS Mengeš).

Gradnja naložbe križišče „TOKO“

Kot osrednja naložba za leto 1982 je predvidena „Rekonstrukcija križišča Toko“ v Domžalah, ki naj bi po dokaj realnih ocenah veljala 17.000.000 din, razdeljena pa bo v 3. faze in sicer: gradnja ploščatega propusta - mostu čez Mlinščico, gradbena dela na križišču ter semaforizacija (za slednjo zaenkrat ni na razpolago finančnih sredstev). V to križišče je bilo veliko sredstev že doslej vloženi za odkup objektov ter zemljišč.

Pričetek del na tem križišču je bil predviden že pred gradnjo križišča na Rodici, vendar je bila realizacija vedno odlagana zaradi težav z lastniki zemljišč in tehnično dokumentacijo. Ključne naložbe Samoupravne komunalne interesne skupnosti v tem srednjeročnem obdobju so namreč ravno naložbe v

zagotavljanje večje prometne varnosti. V letu 1981 so bila izvedena obsežna dela na križiščih Rondo v Domžalah, v Preserjih in v Radomljah ter zgrajeno več avtobusnih postajališč. Kljub večkratnim pripombam, da bi v kolikor ne bi gradili oz. rekonstruirali križišč, lahko prevlekli precej makadamskih cest z asfaltom.

Izvršni odbor kot tudi strokovne službe vztrajajo pri realizaciji ključnih ciljev srednjeročnega plana Samoupravne komunalne interesne skupnosti za obdobje 1981-85. Tako je tudi bojazen, da ne bi prišlo do rekonstrukcije križišč v Mengšu v tem srednjeročnem obdobju odvečna. To dokazuje tudi dejstvo, da so se že ter se bodo tudi v letu 1982 izvajala dela na avtobusnih postajališčih, ki so sestavni del rekonstrukcije omenjenih križišč ter je za ta namen v naslednjem letu namenjenih 1.000.000 din.

V letu 1982 se bodo skušala realizirati avtobusna postajališča v novem Trzinu ter Krajevni skupnosti Dob, Samoupravna komunalna interesna skupnost pa bo zagotovila določena sicer skromnejša sredstva za sofinanciranje programov krajevnih samoprispevkov v Krajevni skupnosti Peče, KS Dob ter KS Lukovica. V naslednjem letu ne bodo izvajana nikakršna dela na javni razsvetljavi, ker le-ta ne predstavlja prioritete.

V letošnjem letu nerealizirana naložba v mrliško vežico v Krajevni skupnosti Homec-Nožice se prenaša na naslednje leto, vendar bo potrebno spremeniti in racionalizirati projekt, saj bi bila v letu 1982 vrednost del po izdelanem projektu blizu 6.000.000 din, kar pa je pretežko breme za občane kot tudi za Samoupravno komunalno interesno skupnost.

DOB: ZAČASNA DEPONIJA SMETI

Velik problem predstavlja zaenkrat še nerešeno vprašanje začasne deponije smeti v Krajevni skupnosti Dob, za katero pa upamo, da bo v začetku leta 1982 realizirana. Gre dejansko za začasno deponijo ter je bojazen krajanov Doba, da bo ta lokacija služila deponiranju smeti več kot 5 let neutemeljena.

Pripravljamo namreč investicijski program za gradnjo kompostarne (le-ta bo v končni fazi predelovala smeti v dober kompost), in sicer južno od čistilne naprave Domžale - Kamnik za skupne potrebe tretiranja smeti iz občin Domžale in Kamnika.

Odplačilo kreditnih anuitet

bo bistveni omejitveni faktor za poslovanje in investiranje Samoupravne komunalne interesne skupnosti, saj bo le-ta morala v letu 1982 odplačevati cca 24.500.000 din anuitet iz naslova kratkoročnih premostitvenih kreditov. Anuitete v bistvu predstavljajo 28,4 % celotnega drugoletnega programa.

V samem predlogu plana Samoupravne komunalne interesne skupnosti bo prav gotovo prišlo še do spremembe osnutka, saj bo predlog plana vezan na Resolucijo o politiki izvajanja družbenega plana občine Domžale, proračun za leto 1982, plan banke, pripravljenosti delovnih organizacij za finančno pomoč pri realizaciji nekaterih ključnih naložb ter vrsto drugih elementov.

Bistvena naloga vseh je določitev prioritete reda naložb v letu 1982, tako da tudi razni restriktivni ukrepi ne porušijo načrtanega dela, le realizacija nekaterih naložb, ki bodo pred-

videne za drugo polovico leta 1982, se lahko eventualno zamaknejo za določen čas in realizirajo v naslednjem letu.

Javna razprava bo prav gotovo precej široka, že vnaprej pa je jasno, da vrste sicer objektivno nujnih in potrebnih del po krajevni skupnosti ne bo moč realizirati, celo tam ne, kjer so v teku krajevni samoprispevki, saj vemo, da morajo pred pričetkom gradnje takih objektov krajevni zbrati vsaj 50 % sredstev od planirane naložbe. Zaradi bistveno spremenjenih pogojev dela bo potrebno že v prvi polovici naslednjega leta pristopiti k rebalansu srednjeročnih planskih dokumentov, čeprav lahko trdimo, da smo plan, zastavljen za leto 1981 skoraj v celoti realizirali.

Tajnik
Samoupravne komunalne
interesne skupnosti
Preskar Anton, dipl. ing.

VZGOJNO VARSTVENA ORGANIZACIJA OBČINE DOMŽALE Komisija za delovna razmerja

OBJAVLJA
prosta dela in naloge

- 1 VARUHINJO za določen čas s 4-urno zaposlitvijo v enoti Savska, (nadomeščanje delavke zaradi porodniškega dopusta)
Pogoj: končana osemletka, starost najmanj 18 let
- 1 POMIVALKA-ČISTILKA za nedoločen čas v enoti dr. Igor - Vir
Pogoj: končana osemletka, po možnosti tečaj iz higienskega minimuma
- 1 ČISTILKA za nedoločen čas s 4-urno zaposlitvijo v enoti Mengeš
Pogoj: končana osemletka

Prijave sprejemamo 15 dni po objavi oziroma do zasedbe na upravi VVO, Domžale, Savska 3.

VELIKO SILVESTROVANJE V HALI KOMUNALNEGA CENTRA - IGRA ANSAMBEL "KOVINARJI"

SILVESTROVANJE ORGANIZIRAMO TUDI V RESTAVRACIJI "SLAMNIK" - IGRA ANSAMBEL "STUDIO 6"

Rezervacije in druge informacije dobite na tel. 721-531, ali na blagajni kuhinje Veleblagovnice

Priporočamo se gostinci iz NAPREDKA

DOMŽALE — RAŠICA — MENGEŠ — GOBAVICA

(nadaljevanje in konec)

Ko smo se tega dne, v soboto 25. marca zbirali pred pošto pri spomeniku v Domžalah, mislim, da nas je bilo 48; smo bili le delno zadovoljni. Slabo vreme pač...

Zadnji del „Poti spominov NOB“ sva z Milanom načrtovala, da se priklučiva našim planincem, kajti PD Mengeš je izpeljalo in to odlično akcijo „TRIM POHOD NA RAŠICO“.

Akcija je potekala iz treh smeri: Domžal, Črnuč in Mengša z namenom, da se vsak iz svoje smeri, odhod za vse je bil ob 8. uri, podamo do Rašice, od koder gremo na Gobavico.

Seveda se našim domžalskim planincem nikamor ni mudilo, da niti vedel nisem, kdo je vodja pohoda. Pa se je kmalu pokazalo, da je to Maksi Prelovšek, tisti, ki je pozabil doma kontrolne kupone. Planinec ne bi bil planinec, če ne bi imel polno kolegov in eden tak ga je potegnil iz zadrege. Ko je kmalu nato dal povelj, smo vedeli, da je tisti, katerega velja ubogati.

Kolona se je urno potegnila do Depale vasi, de pekarne in kot trofeja so iznajdljivi pokazali napolnjene vrečke tistega okusno-sladkega peciva (pet za en dinar, smo jim pred vojno dejali). Maks, France, Ivan pa Rajko, Franci, Pavla, Stanka so držali korak z ostalimi, sama znana imena v PD Domžale z nami drugimi smo hiteli čez Trzin. Vreme je bilo za hojo kot naročeno; zaroseno, oblačno in dežniki so tisti dan ostali suhi, mokra je bila le Pšata in potoček proti Jablam, pa marsikatera majica. Včasih lepa cesta do gradu. Jablje je kot izpran hodournik. Kamenite ograje iz klesanega kamena nad bregom studenčka skoraj ni več. Bojda imajo temelji novih hiš tam okoli utrjene prav te grajske dobrine. Breg navzdol do nekdanj mičnega malega ribnika, z labodi na vodi, kjer je sedaj brozga, je tak, kot da ga želijo sedanji „graščaki“ poravnati ali zasuti s tistim, kar jim je odveč. „Kropive“ v bajerju in okrog njega ne morejo skriviti vseh dobrin civilizacije. Stara opevana zgodovina s stavbo vred propada, le sončna ura z obledelimi številkami še vedno kaže enak čas kot pred stoletji. Upam, da so nekateri člani turističnega društva takrat to tudi opazili.

Markirana pot pelje skozi hladen a prijeten gozd polagoma navkreber proti Ručigaju. Okoli Franceta Podbevška, predsednika komisije za „Poti spominov NOB“ postaja precej živahno, za drugi dan načrtujejo izlet na Trojan, odkoder se bodo podali peš v Radomlje in seveda žigosali spotoma knjižice.

Iz bogatega programa planinskega društva Domžale je razvidno, da imajo tudi letos načrtovanih kar 23 pohodov v gore ali na izlete. Stol, Blegoš (50 jih je bilo) Drazgoše, Porezen, Snežnik pa Triglav in v spomin Vojki na Kalški greben, to so le nekateri izmed mnogih; udeležba pa je vedno številna.

Tudi današnja hoja je načrtovana, kjer mi spotoma Ivan Leban pripoveduje, da je bil že dvakrat udeleženc

zelo zahtevnega Fruškogorskega maratona, saj je za skoraj 90 km dolgo pot po njenih obronkih predpisan čas 33 ur. Menda je še bolj naporen le pohod „Kapselski kresovi“ skozi Mrkopalj v spomin na 26 zmrznjenih partizanov. Na Stolu je bil že petkrat, pa tudi po poteh Pohorskega bataljona v družbi svojcev, z ostalimi člani PD, ki so kot on, tudi hodili in hodijo na take vrste vzponov, zelo zahtevnih, saj so hodili nekateri tudi že po Himalaji. Iz tega kratkega opisa vidimo, da imajo zelo razgibano živahno in tovariško vzdušje v društvu.

O vsem mogočem je slišati, pa smo že pri Ručigaju, kjer Stane v belem sukničju z obveznim klobukom na glavi hiti od enega do drugega in se vrti kot nekaj, kar ga poznam. (Ko beremo ta sestavek, je žal prijazen Stane Ručigaj že nekaj časa v grobu, kajti zahrbtna bolezen je zanj bila neozdravljiva.) Vpišemo se v knjigo, žigosamo zadnjo 19 številko, pa tudi kontrolni kupon je žigosati ker nekateri smo hodili enkrat za dvakrat: „Pot spominov“ in trim „Rašica 81“.

Pridobitev a ne, pa si za popotnico natočimo še ta medenega in ko tudi nekateri čisto do blizu pogledajo v lastne steklenice, seveda jih ponudijo tudi ostalim, že naša kolona z ostalimi Mengšani reže prve ovinke proti Gornjemu Dobenu. Dobeno, da zdi se mi, da je prav Dobeno tista priljubljena točka že od nekdanj za Domžalčane in Mengšane, pa seveda pr. ivalce bližnjih vasi, pa tudi Ljubljane, kamor so že od nekdanj, pa danes še vedno radi prihajamo tja gor. Že pred vojno smo mularija z odraslimi vred hoteli tja, posebno še zavoljo tega, ko je z vso veljavo začel delovati planinski dom, ki pa je žal že toliko let še vedno zaprt. Tudi domžalska in pa mengeška godba sta imeli tam, pa tudi pri Ručigaju večkrat svoje piknike za svoje potrebe ter v veselje gostov. Ljudi se je vedno trlo, kar je še sedaj polno tudi okoli tega gostišča, posebno pa ob prvomajskih praznikih. Tradicionalni kres vsako leto pripravi loška in trzinska mladina, pa še razgled z vrha Dobena je enkrat. Mnogo vikendov je zarezalo lopate v tih neomadeževan predel hribovja med Savo na eni strani ter ravnino okoli njega na drugi strani. Toda vodovodna žila, davni sen vašanov Dobena je bil s tem uresničen. Tudi bencinski turizem je ob izboljšavi ceste dosegel celo pod sam vrh Staneta Kosca, celo do razglednega stolpa.

Toda to, kar se dogaja na nekaterih predelih zaščitenega, ali pa bo še zaščiten predel, koščka naše občine, se dogaja tudi na Dobenu. Brezglavo divjanje mopedistov, kjer si že lastijo stezice in poti po še nedavno tihem, skritem kotičku zelenja, s hrumečimi motorji napovedujejo, tukaj smo. Nasekani plašči koles vrlih članov divjega krožka tistih, ki se preizkušajo v motokrosu so zarezali in zarisali ovinke in osmice v zemljo, pa spuste in vzpone kar na dveh vidnih mestih travnika in vrtov tam okoli Ručigaja. Nedopustno divjanje, ko hrup in ropot zarezže do kosti v živce še tako

miroljubnemu človeku. Kaj poreče na to kritiko sam Stane, kaj pravijo ljubitelji narave, kako načrtujejo bližnji člani AMD in kaj poreče tudi sam „župan“ Dobena tov. Dobovšek s prijatelji, ki se skupno prizadevajo za izboljšavo življenjskih pogojev tako redkih domačinov. Zgodi se celo to, da ko se pripelješ pod Dobeno, parkiraš avto pod vzhodnim hriba, se podaš peš do Ručigaja, nadaljuješ do Rašice ter s stolpa ogleduješ v lepem vremenu okolico, pa se zadovoljno spustiš v dolino. In ob tem kot „klofuta“ doživiš „šok“, ko ti med tem nekdo, kot tudi drugim spusti vse gume avtomobila, ventile pa odrveže. Čestitamo mulariji za taka korajžna dejanja, vemo kdo ste, in mi vas opazujemo.

DOMŽALE — GOBAVICA

„Pot spominov“ nadaljujemo mimo planinskega doma na Dobenu, za nami so poslednji vikendi, le vzpon v smeri vrha Rašice, vrha Staneta Kosca je nekam bolj blaten, strm. Saj TRIM Rašica 81 pelje v celoti po v zemljevidu zarisani poti. Vas Rašica se kaže nekaj nižje spodaj. Ali so še tista drevesa tam na vrtovih, ko sva se pred 37 leti zibala z Janezom na njih v začetku junija 1944 ter zobala vabljive plodove slastnih hrustavih češenj, da nama je njihov sok kapljel na premočene srjace. Tistikrat se niti zavedala nisva, kako odlični tarči sva bila sovražniku vsaj na km daleč okoli. Na najino srečo tega ni bilo, pa tudi vso pot tja in še naprej nisva srečala nikogar.

Janez — Ivan Marčun iz Mengša je bil kurir mengeškega okraja in je hodil na javko tam nekje iz Smednika čez Rašico mimo Šinkovega turma do okolice Topol. Ker pa sem sam prispel iz Moravškega čez Dob, Količevce skozi Vir, Jarše čez Mengeško polje ter sem imel dolgo in nevarno pot za seboj, sem tedaj predal pošto in morda tudi ljudi njemu, nato pa sem počival, kajti vrtni sem se moral še isto noč. Ker pa so takrat črnorokci tisto noč rogovili po Mostah, ko je šel na Gorenjsko, se ni pravočasno vrnil in ker se je že daniilo sem prebil dan z Janezom na njegovem terenu. Daleč je hodil, vendar je bilo vsaj takrat bolj varno, in ko sem ga skoraj prosil, je bil rezultat češnje na Rašici.

To zvezo sem vzdrževal precej dolgo, do velike povodnji, ko je besna Bistrica na Zg. Viru odnesla tako dobrodošlo brv. Čas hoje in tudi pot preko mosta na Viru se je s tem precej podaljšala. Drugača izhoda ni bilo, pa so mi dali v pomoč Bebita — Pangretovega Toneta, katerega so že kmalu nato ubili Nemci prav na mostu. S tem je bila zveza po moji liniji pretrgana, pa so jo preusmerili iz Zeloga pod Trojico na Ihan, čez Dragomelj, po travnikih proti Dobravi na Rašico. Mene je pa komandir Tone Prebil—Avgust poslal na Tuhinjsko, kjer sem doživel že opisano tragedijo v Sovinji peči.

Mnoge kurirske poti so se križale, vodile čez požgano Rašico, se izgubile v smeri Mengša ali pa vodile proti Smedniku čez Savo v Medvode in naprej na Škofjeloško področje. Ena teh pa nas je sedaj pripeljala na operativno območje Rašiške čete, na sam vrh. Predsednik PD Rašica tov. Čizman je vsem pohodnikom zaželel dobrodošlico, orisal kratko zgodovino čete ter naglasil, da je ta izpeljan v počastitev 40—letnice OF in vstaje našega naroda ter nam čestital tudi za prvomajsko praznovanje.

Še kratka zgodovina o nastanku in razvoju same čete, žig v kontrolni kupon in knjižico in velika grupa pohodnikov se je obrnila na greben proti severu ter spuščala proti Gobaivici. Milan, s katerim hodiva tudi danes, toda v družbi kakih 500 pohodnikov, kolikor nas je prispelo na dan, od koder postajo, se je sicer držal domžalske skupine. Midva z ženo pa sva sledila planincem Rašice, kjer sem mimogrede ujel pogovor, ko je tov. Čizman dejal, da je sklep odbora PD Rašica, da bodo njihov dom na Rašici preimenovali v „PLANINSKI DOM RAŠIŠKE ČETE“. Lepa zamisel, besede sem in tja, pa pred nami dva, šest ali sedemletna bodoča planinca za katerim hodimo v danes živahno glabel. Zelo vidno pot za ta pohod še posebej označeno smo nekako spregledali, in tudi take stezoslodce zapeljale v velik ovinek ter po precej dolgem času našli zopet pravo smer. Pa tudi Milanova skupina Domžalčanov, sami znanci, ki jim je to hribovje znano kot lastni žep, s predsednikom komisije na čelu, (ne bom jih imenoval) so vzeli neki ovinek v gozdu tudi kar preveč v desno.

Markacij je tudi njim zmanjkalo, ne vem ali jih je pritegnila magnetna sila ali kaj, toda znašli so se v smeri „Ručigaja“. Kaj je bilo potem, ne vem, toda na Gobavico so prišli precej za nami.

V gozdu je bila še tretja kontrola, mnogi Mengšani taborniki, vodil jih je Lojze Ručman, pomešani z vsemi vred smo skoraj nato že pri planinskem domu na Gobavici natikali zaslužene značke TRIM pohoda. Čaj nam je preznojnim pošteno prijal, saj smo po vsega 4—urni hoji izvršili nalogo za tisti dan. Prijeten zaključek celotnega pohoda, ko pa so nam mengeški godbeniki z vsem elanom izvajali koračnice, da je odmevalo daleč po vsem grebenu.

V kratkem programu je tudi folklorna skupina Svobode Mengeš izvedla narodne ples. Živahno je bilo in ko sta govornika še tudi na tem kraju povedala par reči in čestitala k prazniku, je tov. Lavrič v imenu PD Mengeš že vabil na naslednji TRIM pohod. Lepšega slavlja tudi za zadnje dejanje najine „Poti spominov NOB“ si z Milanom nisva mogla zamisliti, še nekaj čestitk, ko smo zadovoljni zapuščali razigrane planince. Tedaj zagledava že od daleč znano postavo samotnega popotnika — planinca, ki s palico v roki rine navzgor, Ivana Ložarja. Fant zamudil si, mu reče Milan, saj sem koraj začel, nama odgovori. „Ja, kako pa,“ vprašava. „Gor grem po pravi štempel,“ pravi.

Tisto popoldne je fant, (ki je že upokojen) šel na Rašico, Dobeno do Domžal, drugi dan s planinci prehodil od Trojan do Radomelj in naslednji dan pot, zopet od Trojan do Moravč, čez Trojico, Oklo, Ihan domov v Domžale. Ložar je pohod opravil v počastitev praznovanja jubilejev, ob tem pa prehodil to našo pot še petič.

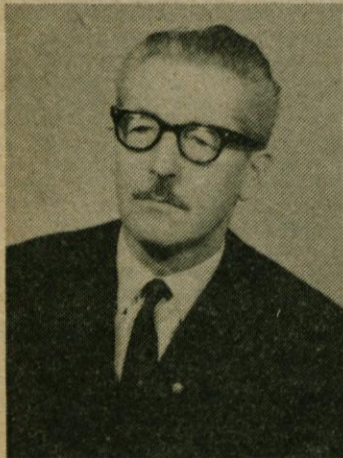
KONEC

OGLAS

Prodaj trosobno novo stanovanje v Domžalah. Naslov v uredništvu glasila.

IVAN SEMEN

„Na Golčaju stoji spomenik, posvečen desetim padlim borcem Radomeljske čete. Nemo zre v dolino in nas spominja na tista žalostna leta, ko je padal cvet naših fantov in deklet, mož in žena. 28. oktobra 1941 so dali življenje kot prvi borci za osvoboditev naše zemlje. Njihova kri je rodila dragoceno seme. Iskra upora, ki se je tedaj prižgala, je zagorela v velikem plamenu in zajela vso našo domovino.“

To je odlomek izpod peresa Mirka Podbevška-Lada o Kamniških partizanih, ki je bil objavljen v drugem Kamniškem zborniku iz leta 1956.

Za Ivana Semena je bil dogodek na Golčaju ena od najhujših življenjskih preizkušenj, ko ga je do smrti ločeval le majhen korak. Oktobra 1941. leta so se namreč borci Radomeljske čete ustavili na mali kmetiji poleg razpadajoče cerkvice. Lastnika kmetije, mali kmet in mežnar obenem ter njegova žena sta jih prijazno sprejela. Partizani niso niti slutili da se za izkazano prijaznostjo skriva izdajstvo, saj so jih nekoliko kasneje z vseh strani začeli obkoljevati Nemci ter domači izdajci. V neenakem boju je ob veliki sovražnikovi premoči padlo 10 borcev. Ivana Semena so večkrat ranjenega v boju ujeli sovražni vojaki skupaj s tremi tovariši in jih s kamionom prepeljali v Kamnik. Prepričani, da jih čaka edinole strahotno mučenje, zasliševanje in zanesljiva usmritev, so vsi štirje ujetniki v Kamniku pobegnili, vendar pa je Nemcem uspelo tri od teh ponovno ujeti. Ti trije so bili tudi ustreljeni v Begunjah. Le Stanetu je uspelo pobegniti in se povezati s preživeli borci Radomeljske čete. Med temi sta bila tudi že pokojna dr. Marijan Dermastia in Jože Pirš — Luka.

Toda izdajstev še ni bilo konec. Sovražniki so ga aretirali tudi sredi avgusta 1942 po izdaji belogardističnega agenta, ki je Ivana poznal še izpred vojnih let. V Begunjah je bil zaprt do leta 1943, zatem pa so ga poslali v koncentracijsko taborišče Matchausen, kasneje pa v Gussen, vse v Avstriji. Iz Gussena mu je uspelo pobegniti konec aprila 1945, skupaj z dvema tovarišema. Ves obnemogel se je priključil Koroške-mu odredu in postal komandir čete.

Dogodki so se tedaj menjavali z neverjetno naglico kot na filmskem platnu. Kdo vse bi tedaj znal presoditi njihov pomen in globino...

Spomini, ki ne zbledijo

Taborišča se takole spominja: „V lagerju sem se skoraj čisto posušil. Ko sem prišel tja sem tehtal 70 kilogramov, ob koncu vojne, ko sem s prijatelji ušel in šel peš vse do Celovca, pa sem imel le 37 kilogramov.“

Spominjam se, da smo včasih sedeli kar na mrljiščih, ko smo dobili za hrano čorbo, ker drugod ni bilo prostora.

Nekoč sem v taboriščni kuhinji ukradel salamo in jo skrnil pod srajco. S tovariši smo jo seveda pojedli. Tedaj so me odkrili in za kazen sem dobil 25 udarcev po zadnji plati, tako da sem imel vso preklano in razbolelo...

Ivan Semen zdaj nekoliko težje govori in hodi, saj ga je v zadnjih letih že tretjič kap. Prvič ga je zadelo pred štirimi leti, nekaj kasneje pa je moral na operacijo, ko so mu zamenjali del žile na vratu. Zdaj v glavnem leži, ali pa sedi na stolu, najraje pa gleda televizijo, tako da je na tekočem z vsemi dogodki. Žena mu večkrat kaj prebere iz časopisov ali tisto, kar ga iz knjig zanima.

Kljub boleznim je poln optimizma in življenjske radosti. Ob še tako drobceni šali se takoj nasmehne, z neprisiljeno vedrino govori tudi o svojih pogledih na današnji čas. Toda kadar se zazre v preteklost, v tista najhujša leta, postane resen.

Njegovo življenje najbolj razpeto med Kamnikom in Domžalami

Rodil se je leta 1916 v Preserjah, po poklicu je ključavničar. Pred vojno je delal v lesni industriji Feliks Stare, pa tudi v tovarni platnenih izdelkov Jarše kot vodja kemičnega oddelka, od koder je tudi odšel v partizane, v Kamniški bataljon. Že pred vojno je imel težave z oblastjo, saj je sodeloval v delavskem gibanju. O tem pravi: „Nekaj let pred vojno sem sodeloval kot štrajkač, zato sem tudi izgubil službo. Štrajkov se spominjam že zelo zgodaj. Že od takrat, ko sem kot otrok nosil očetu hrano k Bonaču, to je sedanji Papirnici na Količevem, saj je med ostalimi štrajkal tudi moj oče.“

Po vojni vse nanovo

Takoj po osvoboditvi je bil dodeljen komandi mesta Slovenske Konjice kot oborožitveni referent ter referent vojnega plena. Kasneje je dobil državno službo v Ministrstvu za gozdarstvo. Z dekreti so ga poslali na dolžnost v različna slovenska mesta, med drugim je bil tudi direktor Lesne industrije v Murski Soboti.

Štiri leta je bil poslanec za okrajni ljudski odbor. Bil je tudi predsednik tedanje občine Radomlje, ki je obsegala Šmarco, Homec, Preserje, Nožice, Rova, Volčji potok, Kolovec in seveda Radomlje. Vrsto let je bil

zaposlen v Stolu na Duplici kot sekretar delovne organizacije in tudi namestnik direktorja. Sodeloval je tudi v gasilskih društvih v Kamniku, Homcu, na Duplici. Nekaj let je opravljal dolžnost predsednika nogometnega društva Duplica, deloval pa je tudi v borčevski organizaciji in še bi lahko naštevati.

„Po vojni je bilo težko, ker sem bil brez prave podlage, čeprav sem bil že kmalu postavljen za upravnika nekega podjetja.“

Ko poslušam ali gledam danes radio in televizijo, vidim, da je danes čisto drugače kot pred leti. Včasih je bilo vse bolj idealno, bolj strogo. Včasih si moral tisto, kar je bilo treba, narediti. Pri nas se je po vojni vse tako spremenilo, da je to v primerjavi z današnjim časom kot noč in dan.

Moti me, ker danes vedno ne drži, kar se reče. Prej je bilo veliko več strogosti. Takoj po vojni je moral vsak udarniško delati, pa če je bil direktor ali kdo drug. Spominim se, kako trdo sem delal na zapuščenih kmetiji v Bukovcu, ali pa udarniškega dela na cesti Ljubljana-Postojna leta 1945 in 1946.

Kaj pa meni o današnji mladini?

„Dobra je, vendar nekoliko preveč domišljava, svojeglava. Veliko je takih, ki hočejo vse imeti, ne da bi tudi delali, včasih je bilo čisto normalno, da si delal doma, na kmetiji, na šihlu...“

Mladi bi se morali nekoliko več posvetovati s starejšimi in šele potem kaj narediti. Tisto stvar, ki jo začnejo, naj naredijo do konca.“

Do mlajših je kritičen, vendar se kasneje le strinja, da živi danes mlajša generacija v čisto drugačnih razmerah, da so se življenjske razmere bistveno zboljšale tako za starejše kot mlajše. Še naprej pa ostane

nekoliko nudimusen in pravi, da danes mlad človek, ki nima vsaj 50 din ali 10 starih tisočakov v žepu, ne gre nikamor od doma.

Že 15 let v Domžalah

Z ženo in sinom se je leta 1966 za stalno naselil v Domžalah, kjer imajo hišo v Ksakovskem naselju, v sedanji krajevni skupnosti Simona Jenka. Leto kasneje so v hiši odprli tudi vinotoč, tako da je bilo okoli nje vedno živahno. Leta 1977 pa so vinotoč zaprli, ker je zdravnik Ivanu svetoval, naj zaradi zdravja bolj počiva.

Pravi, da mu je v Domžalah všeč in da tu v redu živi.

Na vprašanje, kako kaj živi, in ali ima dovolj sredstev za življenje z ženo, ki mu tu in tam pomaga oblikovati kakšno misel, ker težko govori, in ki zdaj zelo skrbi zanj, kar v en glas zatrjuje, da je danes vse tako drago.

„V penzijo sem odšel leta 1964, vendar pa sem imel tedaj za pokojninsko osnovo povprečje za eno leto nazaj. Leto kasneje je bil sprejet zakon, ko so dobivali upokojenci za pokojnino povprečje za 10 let nazaj. Tako sem ugotovil, da sem bil pri penziji skoraj za 300 tisoč dinarjev v zgubi. Kljub temu pa je danes kar dobro, saj dobivam k pokojnini tudi dodatek kot prvoborec.“

In kaj si želi zdaj?

„Predvsem mir in pa zdravja...“ Bliža se novo leto in gotovo ga bodo kot ponavadi obiskali tovariši iz borčevske organizacije in se ga kot vsako leto spomnili z darilom.

Življenje pa teče dalje, z vsemi burnimi dogodki, lepotami in spomini. In te življenjske sreče si še naprej želi tudi Ivan Semen — Stanč.

Jože Skok

Svet Centra za usposabljanje in varstvo invalidnih oseb Domžale-Kamnik

RAZPISUJE dela in naloge

RAČUNOVODJA

Pogoji:

- srednja ekonomska šola
- 3 leta prakse v računovodskih poslih
- od kandidata se zahteva samostojno vodenje glavne knjige in sestava periodičnih računov ter zaključnega računa
- OD po pravilniku Centra.

Prijave sprejemamo 15 dni od dneva objave.

Kandidati naj naslovijo prošnjo z dokazili na naslov: Center za usposabljanje in varstvo invalidnih oseb Domžale-Kamnik 61235 Mengeš, Ropretova pot 1.

O izbiri kandidata bomo obvestili v roku 30 dni.

UPRAVA ZA INŠPEKCIJSKE SLUŽBE OBČINE DOMŽALE

preklicuje

razpis del oz. nalog objavljen v Občinskem poročevalcu št. 14 z dne 24.11.1981 na strani 30.

VOJNE ENOTE MILICE V MORAVČAH

Znano je, da v vojni zmaguje tisti, ki ima na svoji strani prebivalstvo. Le ob podpori in sodelovanju prebivalstva lahko izvršuje vse naloge in pri tem ostane neodkrit, obenem pa vedno preskrbljen s hrano, materialom in streho nad glavo. Da lahko milica tudi v primeru vojne popolnoma računa na podporo prebivalstva, so pokazale tudi nedavne vaje vojnih enot milice v Moravčah in okolici.

Oddelek v Krtini čisti orožje pred hišo, kjer so bili pripadniki milice nastanjeni

Prebivalci moravske doline so ljubeznivo ponudili streho in hrano miličnikom, ki so se, razdeljeni po oddelkih, nastanili v osmih vasicah okoli Moravč: v Krtini pri LUKMANU, v Račnem Vrhu pri OREHKU, Zg. Javorščici pri CERARJU, v Dešnu pri GODCU, v Hrastniku pri VIDICU, v Zg. Dobravi pri BRODARJU, v Negastrnu pri MAJDIČU in v Preteržu pri LEVIČNIKU, poveljstvo pa je imelo svoj sedež v lovski koči v Moravčah. Povsod so imeli organizirano tudi prehrano, člani poveljstva pa so se hranili pri FUGER Stanislavi. Tako poveljstvo, kot tudi miličniki sami, so bili izredno presenečeni nad toplino, s katero so jih domačini sprejeli.

„Sodelovanje s prebivalstvom je bilo zares pristno,” je dejal Bojan PODBEVSEK, inšpektor milice Uprave za notranje zadeve v Kranju, ki se je tečaja udeležil kot opazovalec, „kar je prišlo do izraza tako pri opravljanju naših nalog, kakor tudi pri pospravljanju poljskih pridelkov in pri ostalih delih na kmetijah, ki so jih naši miličniki

opravljali v skopo odmerjenem prostem času v predahu med vajami.”

Pomočnik komandirja Postaje milice Logatec, Zdravko GODNJAVEC, ki je bil v vlogi poveljnika operativnega območja, pa pravi: „Česa takega še nisem doživel. Ljudje so nas enostavno vzeli za svoje. Skrbeli so za nas s pozornostjo, ki jo navadno posvečamo svojim družinskim članom. Skupaj z nami so se udeleževali naših akcij, zbirali so obvestila, prenašali pošto ipd. Že prvi dan so naše oddelke obiskali predstavniki krajevnih skupnosti, narodne in civilne zaščite ter se z njimi dogovorili za sestanke. Seveda pa so tudi naši fantje priskočili na pomoč svojim gostiteljem. Naj naštejemo le nekaj akcij, ki so jih v prostem času izvedli: zorali so njivo, naredili betonsko ploščo, postavili jasli, pobrali repo in koruzo s polj, ličkali koruzo, celo v hlevu so pomagali.”

„Vsi smo po svojih močeh pomagali domačinom”, pravi Danijel HOJNIK, sicer miličnik na Postaji milice Nova Gorica,

Miličniki so v Račnem vrhu izsledili diverzanta in ga obvladali z uporabo službenega psa

„seveda, pa so tudi domačini pomagali nam. Naj omenim 13-letnega Romana, ki je bil naš obveščevalec. Ker je bil še zelo mlad, ni vzbujal suma pri nasprotnih oddelkih, tako da nam je preskrbel celo kopico koristnih podatkov in skic.”

„Ko so se naše vaje končale,” dodaja Zdravko Godnjavec, „se je ob slovesu zbrala cela vas. Celotaborni ogenj so nam pripravili.”

V četrtek, 8. oktobra, si je vajo ogledal tudi predsednik skupščine občine Domžale, tovariš Jernej LENIČ s sodelavci Hermanom BREZNIKOM, predsednikom IS, Alfonzom AVBLJEM-Savom, predsednikom ZB in ostalimi. Ogledali so si nekatere elemente urjenja, med drugim helikopterski desant, preiskavo objekta, miličniško zasedo, poleg tega pa so obiskali tudi nekatere izmed domačij ter si ogledali nastanitve oddelkov.

„To, kar smo videli,” je dejal tovariš Lenič, „lahko imenujem visoko strokovno izvedbo in čvrsto, zavestno disciplino.

Tako je tudi mnenje mojih sodelavcev. Prebivalci teh krajev so z vami izredno zadovoljni. V razgovoru so poudarjali vzorno sodelovanje, ki se je med njimi in vami razvilo. Vaša vaja na našem območju je samo še okrepila samozaščitno zavest prebivalstva, ki je delno tudi rezultat mnogih vaj s področja SLO na tem območju in že ustaljeno dobrega sodelovanja med krajevnimi skupnostmi, občino, teritorialno obrambo, zvezo borcev in Postajo milice. To sodelovanje je nujno, saj se zavedamo, na kakšnem področju je naša občina. Na koncu naj vam v imenu prebivalcev naše občine zagotovim, da ste pri nas vedno dobrodošli.”

Vaje so bile končane, miličniki so se vrnili v svoje enote, življenje na domačijah v Moravški dolini se odvija dalje. Ostaja pa nam zavest, da bomo zmago v morebitni vojni izvojevali z ramo ob rami z našimi ljudmi, pa najsi gre za 13-letnega dečka, priletno staro ali klenega gospodarja domačije.

Milan Pagon

V Račnem vrhu so povprašali domačinko po mestu, kjer je videla skupino sumljivih oseb

iz naših temeljnih organizacij

PREDSTAVLJAMO VAM PODJETJE »VARNOST«

V naši občini lahko govorimo o osveščenosti in o že dokajšnji tradiciji fizičnega varovanja družbenega premoženja. To varovanje za kamniško in domžalsko območje opravlja mengeška temeljna organizacija „Varnost“.

Pravzaprav gre v primeru „Varnosti“ za že 20-letno tradicijo, ki je bila sicer kot dejavnost začeta v Ljubljani z varovanjem železniških vagonov, pa se je prav v Mengšu najbolje razvila tako v operativnem organizacijskem in formalno najoptimalnejšem smislu.

Predstavitev organiziranosti

V delovni organizaciji „Varnost“ deluje 1 TOZD tehnične zaščite, 1 TOZD gasilske opreme ter 14 TOZD fizičnega varovanja. Mednje se kot ena najuspešnejših prišteva prav mengeška temeljna organizacija, ki je bila celo ustanovitelj TOZD v Celju, Kopru, Mariboru.

Če se zadržimo na podatkih in specifični mengeške TOZD tedaj je treba reči, da 180 zaposlenih opravlja troje glavnih dejavnosti; Fizično varovanje premoženja, obhodno službo ter spremstvo gotovine in vrednostnih papirjev, kar vse je gotovo zelo odgovorno delo.

Samoupravno je mengeški TOZD Varnosti razdeljen v dve samoupravni delovni skupini, od katerih vsako vodi nadzornik z enoletno šolo za nadzorne varnostnike.

Posebno pozornost v Mengšu posvečajo izobraževanju, saj ima prav vsak izmed 180 delavcev predpisano ustrezno izobrazbo opravljen verificiran program izobraževanja.

Kako poteka delo?

Potek fizičnega varovanja družbenega premoženja je zagotovljen 24 ur dnevno s tem, da je vsak delovni nalog v teku 24 ur obiskan (nadzorovan) s strani nadzornika vsaj enkrat.

Nadzornik tako v eni noči obišče do 60 objektov. Varnostnikom nudi strokovno pomoč, koordinira samoupravno delo, jih informira, oz. pomeni dodatno garancijo za kakovost uslug, ki jih Varnost zaračunava uporabnikom storitev.

Delo je zahtevno

Čeprav se marsikomu zdi, da ni tako, je delo varnostnika zahtevno. Družbeno pomembno, pa doslej ne v enaki meri priznано delo opravlja na izpostavljenem mestu, ob sorazmerno velikem naporu čutil. Delo varnostnika, ki mora biti urejen, brezhiben, spočit, za delo s strankami pa komunikativen, opravlja v času, ko je kategorija splošne družbene odgovornosti med nami dosegla sorazmerno nizko točko.

Delavcem v združenem delu ne odtujajo pravic

S svojim združevanjem dela pri različnih uporabnikih delavci Varno-

sti tem delavcem ne odtujujejo pravic, ki jih imajo, istočasno jih pa tudi ne razbremenjujejo bremen, oz. dolžnosti, ki jih prav tako zadevajo zlasti na področju varnosti in družbene samozaščite.

V kolektivih, ki pogodbeno zaupajo varnosti delovna opravila in naloge fizičnega varovanja, so delavci Varnosti nosilci dela, pa tudi mentorji za siceršnje samozaščitno ravnanje, ki ga morajo vsi uresničevati.

Pred prevzemom fizičnega varovanja premoženja v določenem okolju je izvršen pregled zahtev varovanja, pregled požarno-varnostne opremljenosti, preventive itd. Nudeni so strokovni nasveti, da v takih kolektivih opažen pomanjkljivosti kar najhitreje odpravijo. Za odpravo in v pomoč pri odpravi teh pomanjkljivosti sta na voljo med drugim dve „tehnični“ temeljni organizaciji Varnosti, saj morajo biti pri kasnejšem uporabniku storitev vse pomanjkljivosti odpravljene. Sicer pa je vsakič podpisani tudi ustrezen dokument, v katerem so obveznosti in dolžnosti tako uporabnika storitev kot tudi Varnosti točno predvidene. Odprt je le 19. člen, kamor se vnesejo specifične zahteve varovanja na varovanem objektu, za katerega bo uporabnik storitev plačal.

Seveda z dejavnostjo „Varnosti“ delavci v delovnih organizacijah ne izgubljajo pravice neodtujljivo zadevajo na njihovem delovnem mestu. Pravic in dolžnosti, ki jih imajo na področju družbene samozaščite jih ne more razrešiti nobena „Varnost“!

Preprečili so že mnoge požare!

Vrednost njihovega dela je težko materialno ovrednotiti, saj konkretna preprečitev začetnega požara pomeni preventivno dejavnost, le-to pa je težko zajeti v številke.

Nekajkrat se je v preteklosti že zgodilo, da so varnostniki, ki so sicer na delovnem mestu zaradi fizičnega varovanja premoženja preprečili oz. pogasili začetni požar in s tem seveda veliko družbeno škodo. Tak primer se je denimo zgodil v Slovenjalesu v Radomljah, kjer je varnostnik pogasil začetni požar. Kolikšna škoda bi utegnila nastati če bi požar zajel večji obseg, lahko samo domnevamo...

Izobraževanje postavljajo na prvo mesto!

Temu področju v „Varnosti“ posvečajo največjo skrb: poskrbeli so za uvajalno izobraževanje, uresničujejo pa tudi opredelitev, da mora imeti prav vsak izmed varnostnikov opravljen obvezno verificiran program. Le-ta je v okviru SNZ in obsega 46 ur predavanj na petero tem. Poudarek v tem programu specifičnega izobraževanja je dan službi varovanja in požarno-varnostni preventivi. Ob teoriji je seveda še praktični del, kjer so varnostniki med drugim seznanjeni s praktično uporabo ročnih gasilskih aparatov. Po tečaju je obvezen preizkus znanja ob navzočnosti predstavnikov sekretariata za notranje zadeve, ob tem pa je treba reči, da so omenjeno obliko izobraževanja v mengeški temeljni organizaciji „Varnost“ opravili prav vsi varnostniki.

Enoletno šolo za nadzorne varnostnike Varnost financira sama, pogoj pa je opravljena poklicna ali srednja šola ob izpolnjevanju drugih zahtev.

Delo je naporno!

Fluktuacija v tej delovni organizaciji je velika, vendar ne zaradi kakršnegakoli nezadovoljstva z deli

in nalogami, pač pa zaradi napornosti, obremenitve čutil, nočnih turnusov. Mnogi takih obremenitev ne zdrže.

Spanje v Varnosti ne tolerirajo, saj ga sankcionirajo z ustreznimi disciplinskimi ukrepi. Za varnostnika, ki izkaže evidentno namero prespati nočni delovni čas ali se na delovnem mestu opija – ni mesta v tem kolektivu!

Glede na to, da Varnost varuje v domžalski občini kar 85 odstotkov družbenih objektov, v Kamniku pa v podobnem sorazmerju lahko vidimo, da je naše družbeno premoženje v največji meri zaupano prav njim. Ob vsem tem, ko uspešno opravljajo to zaupano jim nalogo, bi bilo prav, da bi se razvili drug vidik varnosti: nadzorna služba po specifični svojega dela lahko tudi v precejšnji meri prispeva k t.i. splošni varnosti na terenu, kar se je v povezavi s Postajo milice nekajkrat doslej pokazalo kot uspešno. Seveda pa nam niti Postaja milice, niti Varnost ne bosta mogla zagotoviti popolne varnosti družbenega premoženja če tudi sami kot občani, krajanji in delavci v združenem delu ne bomo poskrbeli za največjo mero odgovornosti in samozaščitne osveščenosti.

Matjaž Brojan

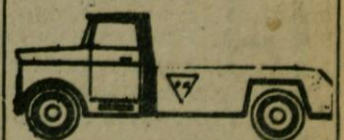

Posnetek z otvoritve razstave mladih tehnikov. Članek o tej dejavnosti in razgovor z Edom Špendom bomo objavili v eni od prihodnjih števil

OGLAS

Jamarsko društvo Simon Robič Domžale oddaja v najem Jamarski dom na Gorjuši samostojnemu gostilničarju za obrtno dejavnost.

Ponuja ugodne pogoje, ponudbe pa sprejema do 31.12.1981 na naslov: Jamarsko društvo Simon Robič Domžale, Kovičeva 19 Domžale.

Izvršujem kiper prevoze na vseh relacijah. Telefon: 722-273

(brez takse ali carine jih lahko prepevate za novo leto kolikor hočete. Nekaznovanost zajamčena, občinski pregon izključen.)

Obiskovalcu (nekdaj mirnega) Dobena:

Bom šel na Dobeno,
na strme vrhe,
kjer vikend tam raste —
za naše može.

Zvonovi v Mengšu
prav milo pojo,
da soldov z Dobena
kaj malo da bo.

Postavljalcu ograje iz bodeče žice v Mengšu:

Stoji ograja žičnata
z bodečo žico oblečena,
pripombe šle so dan na dan
lastniku plank — a vse zaman.

Pripomba prva prileti,
v zavesti mu ne obsedi
s pripombo vsako je,
v uho mu pride, ven pa gre.

Poslušajte lastnik, oј vi,
ograj se takih ne gradi,
ograjo vašo vsi črte,
kaj vam pomeni — vsakdove.

Kupcu njiv, ki so bile kmetom arondirane: (vikendašem jih prodaja EMONA)

Zvedel sem nekaj novega
od naš'ga človeka moravškega,
poceni tam njiva prodaja se,
ki moja bila je nekoč.

Tiho le tiho, ljubica,
da tega ne zvejo še občina
da tega ne zvejo občinski možje,
ko njivo kupujem zasé.

Zdrava ostani zemljica,
si kmetu bila arondirana,
poceni za moja boš žep in telo
saj malo bo soldov odšlo . . .

Domžalskemu kulturniku ob srečanju monodrame:

Bratci veseli vsi,
tralala, tralala,
monodramo zaigrajmo si,
tralalala.

En gledal'c al pa dva,
tralala, tralala,
to nam korajžo da,
tralalala . . .

Galvanizerjem, ki izpuščajo strupe v vode:

Barčica po reki plava,
ribe se obračajo;
oј le zakaj, oј le zakaj,
hrbno plavaš, riba, zdaj?

Ribica po reki plava,
vode pa se penijo.
Oј le zakaj, oј le zakaj,
je tol'ko svinjarije zdaj?

Obrtniku, ki družbo goljufa:

Bežimo, bežimo
z davkarije gredo,
v rvavih bisagah
odločbe neso . . .

Če ne prijavljaš,
se davkarja boj,
sicer te zaloti . . .
z dohodkom — bo joj!

Tistim, ki najemajo kratkoročne premoštitvene kredite:

Puf se je oženil, tralala,
v banki smo ga vzeli, hopsasa,
v banki smo ga vzeli hopsasa . . .

Puf sedi na veji, tralala
banka na likvidni meji, hopsasa,
banka na likvidni meji, hopsasa.

Puf pa banko vpraša, tralala,
koliko obrest vam znaša, hopsasa.

(pesem pojemo pred vsakim izplačilom
OD v nekaterih domžalskih delovnih
organizacijah)

Graditeljem

Palača ob cerkvi
notri pa delo
kupec pa m
in se jezi.

Plačal bom ti
špenglarja, m
ljubi ti ESPE
kam vse to gr

Ihancem, ki čev:

Ko b' prašič
smradu bi tud
življenje bi t
Ihancem lep

Ihanec ti m
sprijazni tak
se s smradom
še duhal boš

Našemu obzorniku:

Nadzornik:
Je pa davi k
na načrte m
je vse plane
o denarjih r

Prav na sred
mi denarica
če ne boš kaj
občina, se p

Občina:
Kaj le bode
nimam d'na

Nadzornik:
Daj milijone
nadzorstva gr

Priseljenem

Sem se prisel
za svoj nek
se gnetem v
ob jutrih ves

Če novo šole
po nosu jo s
povsod je gr
nikjer ni nič

ŽALSKI NOVOLETNI IZVEDBI

SPB-1 v Domžalah:

stoji,
spi,
to gre

šlarja,
alarja;
BE
e?

Zobozdravstvenemu potrebnežu s škrbino:

Bod' moja, bod' moja
ti bom plombico dal,
boš tisto ven pljun'la,
bom drugo skoval.

Pa nisem še stara
čez petdeset let,
na vrsto pa pridem
čez trideset let.

Tistim, ki fušajo

Treba ni, treba ni,
za dohodek plačati,
jaz že znam, jaz že znam,
da državo goljufam . . .

i duhajo smrad 80.000 praši-

v ne bilo,
di ne b' lo,
klo
.

v prašičjim:
gnoj

Občanu, zgroženemu nad cestami:

Pozimi pa ceste nam ne cveto,
sneg jih pokrije povsod prelepo.
Treba jih ni orat, ne popravljat,
sneg je najboljši asfalt.

Luknje si že naredila bom,
ko sneg spomladi stopila bom,
potlej še dolgo bodo v spomin,
ko boš pritiskal na plin.

Tistim, ki se bodo ženili:

Če se bom ženil,
se bom v Trzinu, . . .
tam kjer smrdi jim
vse po bencinu.

Pomlad zaveje,
investitor se smeje,
mene pa greje
cena močno.

Tja se bom ženil,
to je moj plan,
so vrtec zgradili —
drag kot žafran!

činskemu gradbenemu nad-

it'ka padla
je vse,
omorila
vojnih je.

moj'ga srca
leži,
j vanjo dala
osuši.

n vanjo dala,
cev, več ne gre!

n zalivaj,
radenj ti zame.

Tistemu, ki si izmišlja SIS-e:

Kaj ti je občina,
da si tak scagana?
„Kaj mi je, nič mi ni,
telo me boli!“

Sisov je že preveč,
z dnarjem bo kmalu preč,
kak bi smejala se,
če vsakdo le molze me.

Obiskovalcem gostiln:

Če občan v gostilno gre
jupajdi, jupajda,
nekaj spiše, če pa jé,
to je druga stvar ha, ha . . .

Krčev strašno se boji,
grozno mora plačati:
oštir pa davke zataji
jupajda, jupajdi . . .

Domžalskemu domu upokojencev

Kaj ti je hišica,
da si tak luknjasta?
Kaj mi je? Oh nič mi ni,
le krov ne drži!

Globoke misli skupaj dala
domžalske pesmi izmodrovala
stru ovnjaka dva „velika“
od slovenskega jezika.
Čigalo mišljeno ime?
Kdor „bajteng“ bere — ta že vel

nu Trzincu:

ilil se kesam,
anji miren stan;
avtobus vsak dan,
zaspan.

o si želim,
mo dobim,
bača strašna le,
zame.

Tistim, ki kupujejo stanovanje v Domžalah:

Kje so tiste naložbe,
k'so včasih bile,
zdaj le raste poslopje . . .
kjer ni placa za mé!

Vrhpolje pri Moravčah

DOBRO ORGANIZIRAN PREVOZ V ŠOLO

Otroci iz naše Krajevne skupnosti Vrhpolje–Zalog od meseca septembra preteklega leta obiskujejo šolo „Jurij Vega“ v Moravčah, ker je podružnična šola na Vrhpolju v adaptaciji (obnovitvenih delih).

Zdaj staro šolo na Vrhpolju obnavljajo, bila je namreč že tako slaba, da je bila potrebna obnove. Zato je bila obnova – adaptacija odobrena in tudi izglasovan samoprисpevek krajanov v ta namen. Samo dela gredo počasi naprej. Ni izgledov, da bi pouk bil v njej že kmalu.

Naši šoloobvezni otroci nižjih razredov od 1. do 4. razreda se dnevno vozijo z šolskim kombijem z Vrhpolja v šolo Moravče. Organiziran je izmenični pouk dopoldan in popoldan. Za višje razrede od 5. do 8. razreda pa je organiziran prevoz z avtobusom iz Sela v Moravče. Seveda morajo dekleta in fantje vstajati zgodaj zjutraj in prehoditi precej peš od doma do avtobusne postaje; pa vendar imajo do šolanja voljo in dobro kondicijo, saj živijo v hribovitih vaseh, zato jih pešačenje tudi preveč ne utruja.

V zvezi s prevozom otrok s kombibusom iz Vrhpolja v šolo „Jurij Vega“ Moravče smo opravili intervju s šoferjem Stanetom KRAMBERGERJEM z Vira, Bukovčeva 7, ki je zaposlen kot šofer pri posebni šoli „Olge Avbelj“ na Homecu.

Stane, kaj boste danes počeli? Si naredite načrt za vsak delovni dan vnaprej, sproti ali kako?

„Načrt imam že narejen za vsak dan, pa za mesec dni vnaprej. Otroke vozim dnevno. V zgodnjih jutranjih urah sem že na Vrhpolju od koder otroke prepeljem v Moravče. Tu odložim otroke za posebno šolo „Olge Avbelj“ Homec in jih odpeljem na Homec ter spet nazaj. To odgovorno službo opravljam že kar dve leti. Sicer vozim otroke na Homec s celotnega območja domačlske občine in tudi iz kamniške. Zaradi tega sem zaposlen kar ves dan. Zraven vožnje otrok, sem še hišnik in kurjač na šoli. Veselje imam do dela.

„Če pride do okvar na vozilu, kaj pa potem ukrenete?“

„Takoj ukrenem vse potrebno, da vzamem manjši avto in opravi svoje vožnje brez zastoja. Manjše okvare pa odpravim na vozilu sam, če pa so večje pa vozilo odpeljem k mehaniku v Komendo.

„Otroci pravijo, da ste strog, ampak dober šofer. Je to tista kombinacija, s katero se da shajati?“

„Res je, da sem nekoliko strog, saj pri otrocih moraš biti, če hočem imeti red in disciplino na ravni kot se spodobi za voznika. Spočetka sem imel malo težav, ker so mi med vožnjo ponagajali, zato sem jih strogo prijel in so to kmalu opustili.

„Pravijo, da poznate svoje varovance otroke, da veste kakšni so. Pa povejte kako se počutite med njimi?“ „Med otroki se počutim zelo dobro, pa tudi jih že poznam osebno kar po imenu, pa tudi imajo določena mesta, kje naj sedijo. Tako ni problema!

„Gotovo ni otroka, ki bi mu šlo vse gladko? Kako je pri vas s temi problemi. Vas ježi?“

„Otroci so že malo večji in so tudi disciplinirani, kar se tiče reda v samem vozilu in tudi med vožnjo. Kakšnih posebnih težav nimam.“

Stane pravi, da je prejel novo vozilo kombibus IMV in da je z njim prevozil že 72.000 km, brez večjega popravila. Dnevno prevozi 160 do 170 km, mesečno pa cca 2.600 km. Ceste so večji del asfaltne, le malo je makadamskih, zato tudi vozilo toliko ne trpi. Pravi, da dnevno prevozi kar precej svojih varovancev iz Moravske doline, pa tudi iz ostalih področij v šolo na Homec.

Je član političnih organizacij v KS, živi urejeno življenje, nima nobenih večjih problemov. Stane je kot tak veseljak in priljubljen med krajanji, zato mu vsi želimo še zdravja, posebno pa uspeha ob njegovem vsakodnevnem odgovornem delu.

Jože NOVAK

Za varen prevoz skrbi šofer Stane Kramberger; ob njem so „njegovi“ otroci, ki jih varno spravi v šolo

Iz naših krajevnih skupnosti:

ZLATOPOLJSKA CESTA NE PELJE SAMO V DOLINO

Domačlska občina je precej velika, tako da se med sabo največkrat ne poznamo, čeprav nas deli le nekaj kilometrov. Posebno hribovske vasice in zaselki so v dolini malo znani. Življenje pa kljub vsemu teče tudi po takšnih krajih. Velikokrat radi poudarjamo, da so hribovske kmetije izrednega pomena za splošni ljudski odpor. Tudi ljudje sami so že med NOB dokazali, kako pomembna je njihova vloga, v praksi pa še vedno vse preveč pozabljamo na hribovske vasice in se največkrat izgovarjamo, da ni denarja niti za najnujnejše stvari v dolini, kaj šele za hribovske predele. Zanašamo se tudi na to – verjetno vse preveč – da znajo hribi pač potrpeti, saj so navajeni vsega hudega.

Tudi ob zadnjem obisku v zlatopoljskih vaseh sem dobil takšen občutek, čeprav si krajanji sami prizadevajo, da bi dokazali nasprotno.

Za tistega, ki morda ne ve, kje se zavije na Zlato polje, naj povem, da stoji dobro označen kažipot malo pred Lukovico, če prihajamo iz domačlske strani. Črni graben je bil nekdanj strah in trepet rokovnjaške navlake. Francoski vojaki so se šele oddahnili na drugi strani Trojan, ko se je dolina razmaknila na široko. Na tej strani pa je bilo po vaseh in zaselkih vse preveč rokomavhov, ki so napadali francoske kočije. „Tudi naše Zlato polje je povezano s francoskimi časi“, pripoveduje mladinka Mira Pavlič. „Naš kraj se je nekdanj menda imenoval Blatno polje, ker je pri nas precej težka zemlja, ko pa so Francozi med iskanjem rokovnjaške zalege „odkrili“ med gozdovi v hribovih prečudovita žitna polja, so kraj takoj preimenovali v Zlato polje.“

Če jim verjamemo ali ne; kraji nad Lukovico so res tako raztreseni po bregih med gozdom, da popotnika v resnici tu in tam zaskrbi, ali ne bo zdaj–zdaj izstopil iz gozda

rokovnjač in ti sedel za vrat. Ko nazadnje le zagledaš prve senožeti, njihve, položene ob hribovih in vmes hiše, se globoko oddahneš. Povrhu še pot zavije navzgor prav pri gradu na Brdu, kjer je služboval dvoletni Jurčičev in Kersnikov pisar Janez Rak.

Cesta jih povezuje z dolino

Avtobusne povezave z dolino Zlatopoljci nimajo, tako da jo morajo mahitati v dolino kar peš, kjer ne brni fičko ali vsaj moped. „Uro in pol je do prve avtobusne postaje spodaj v Lukovici,“ pove Lojze Cijan, učitelj, ki stanuje v manjši šoli, učiti pa hodi v dolino. Tudi otroke vozijo vsak dan v dolino s kombijem, kar se je izkazalo... kot boljša enačica, kot da bi bil pouk v domači, skoraj novo zgrajeni manjši šoli.

Med prvimi zaselki so Preserje,

(Nadaljevanje na 23. strani)

nato so Obrše, levo lahko zavijemo na Malo Lašno, če pa gremo naprej, pridemo do Trnovč in Podgore, čisto na koncu pa je vasica Zlato polje.

„V Zlatem polju je glavno križišče“, se zasmije starejša ženica, ko jo sprašujem, kam se pride od tam. „Poglejte, mi imamo več poti v dolino: od tu lahko pridete v Blagovico, če stopite malo povprek, že kar na Štajersko, na Vransko, lahko pa jo uberete na drugo stran, v Tuhinjsko dolino.“

Križišče je predvsem za pešce, avtomobil je treba obrniti nekaj sto metrov nižje, tako ozka pot je na koncu.

„Vse sile vlagamo, da bi cesto, vsaj dobršen del, asfaltirali,“ pove učitelj, ki so ga nasploh vzeli za svojega. „Upamo, da se bo naša velika želja kaj kmalu uresničila, saj med drugim že plačujemo samoprispevek zanjo.“

Mladi hodijo na zabave v dolino

„Mladinci smo cesto že nekajkrat prostovoljno posuli, pohvali svoje sovrstnike predsednica mladinske organizacije Mira Pavlič. „Drugače pa hodimo na zabave v dolino. Naša mladinska soba je premajhna, da bi lahko naredili svoj disko.“

Menda se dekleta iz zlatopoljskih vasi v dolini prav nič ne razlikujejo od drugih, le kavbojke imajo navadne in ne tistih „taširokih“. „Smo pa zato fantje bolj korajžni!“ pristavi Tone Habjanič, ki je v teh hribih preživel mladost, zdaj pa se je preselil spodaj, v dolino. Kljub temu pa se vsak teden najmanj enkrat vrne v svoje mlade kraje, če že ne zaradi drugega, pa zato, da kje potegne harmoniko in da na hitro naredijo hišno zabavo.

Mladinci so predvsem aktivni pozimi, ko zapade po bregih dovolj in velikokrat tudi preveč snega. Prirejajo različna tekmovanja v smučarskih disciplinah med vasmi. „Veliko mladih dolina pritegne za vedno,“ pove Mira Pavlič. „Skoraj vsi smo v dolini zaposleni, zato marsikoga, ko občuti njen čar, ni več v naše hribe. Marsikaterakmetija je že propadla zaradi tega.“

Zlatopoljski krompir je bil najboljši

o kmetovanju se pogovarja z Vinkom Vrankarjem, ki je hkrati tudi predsednik Zveze borcev.

„Največ je popoldanskih kmetov,“ pravi. „Samo tako lahko kmet v teh hribih kaj napreduje.“

Potem se na široko razgovori o zlatopoljskem krompirju, ki je menda nekdanj slovel daleč po Gorenjski navzgor, zdaj pa so jih

drugi „povozili“ tako glede kvalitete kot količine.

„Če ne bi bilo lesa, bi kmetom nasploh trda predla,“ doda. V času pred zimo je takšno povpraševanje glede drv, da vsem ne morejo ustreči. Klaftra drv stane od štiristo do petsto jurjev, če že niso poskočili s ceno. „Skoraj vsakdo zmanjuje z glavo, ko zve za ceno, toda nihče noče sam v gozd. Marsikje pa je tako hribovito, da niti s konjem ne moreš blizu, kaj šele z malim traktorjem.“

Potem Vinko Vrankar pripoveduje o grozodejstvih, ki so jih doživeli med vojno, 21.7.1942. leta so Nemci zasedli zlatopoljske vasi in 220 krajanov izselili. 2. avgusta so šest krajev do tal požgali, veliko ljudi pa pobili. Kljub temu so preostale hiše veliko pomagale partizanom, iz teh krajev pa je bilo doma veliko jeklenih borcev. Že sredi avgusta 1941. leta je odšla v radomeljsko četo z Zlatega polja oborožena skupina pod vodstvom Tomaža Novaka. Četrtna ljudi se ni nikdar več vrnila na domove, ostali so v taboriščih in v gozdovih, skupaj kar 88 krajanov.

„Prav zato nas boli, da včasih preveč pozabljajo na nas na občini,“ se zamisli Vinko Vrankar. „Vsakdo bi moral biti vesel, da smo se sploh obdržali v teh hribih in spet pognali korenine.“

Počitniških hišic več kot gob

Zlato polje je ravno toliko odmaknjeno od Domžal ali Ljubljane, da je prijetno imeti na sončni legi, v bližini gozdov, na dobrem zraku in v spokojnem miru, manjšo počitniško hišico.

Trenutno jih je okoli 15, kaže pa, da se bo število v kratkem podvojilo. „Ne bi rad koga podil iz teh krajev“, se nasmehne ob tem predsednik poravnalnega sveta Lojze Cijan, „Toda Zlatopoljci so znani tudi po tem, da jim včas kri prehitro zavre. Meni nič tebi nič. Tu in tam sprejo zaradi koša sena ali zaradi tega, ker je kdo peljal preko sosedovega travnika s traktorjem. Tudi stekli so se že za prazen nič, celo z vilami, a je bilo po nekajkratni hoji na sodišču kmalu vse dobro.“

Kraji so bili nekdanj poznani po gobah in borovnicah. Gob je v zadnjem času vse manj, oziroma je preveč gobarjev, ki prečesajo zlatopoljske gozdove po dolgem in počez. Borovnice pa že nekaj let niso dobro obrodile. „Če so kraji zanimivi za tujce, morajo postati tudi za nas,“ pravijo sami. Storili bodo vse, da pot ne bo peljala samo navzdol. Morda bi lahko pohiteli tudi na občini, saj bi bila asfaltna prevleka za marsikaterega mladega človeka veliko bolj mikavna.

Ivan Sivec

OBISK OBČINSKE GASILSKE ZVEZE DOMŽALE PRI POBRATENI DVD KOPRIVNICA

V nedeljo, 13. septembra zjutraj smo se gasilci Domžal in okolice ter narodne noše zbrali na parkirišču „Napredka“. Z avtobusom smo se odpeljali proti Koprivnici. Spotoma do Blagovice je vstopilo še preostalih nekaj gasilcev in narodnih noš z godcem Nacetom na čelu.

Srečanje domžalskih narodnih noš s koprivniškimi gasilci

Bilo je jasno sončno jutro in po treh urah vožnje smo se ustavili pri Restavraciji na avtobusni postaji v Ormožu. Vsak se je po svoje malo okrepčal v tistih pol ure odmerjenega časa. Od tem smo nadaljevali pot proti Koprivnici, kamor smo prispeli okrog pol desetih.

V prostorih gasilske zveze so nas zelo pristrčno sprejeli. Po pozdravnem nagovoru in sprejetju odlikovanj smo izmenjali zdravici. Nato smo se odpeljali na kraj dogajanja. To je kmečka vasica SEGETIC, katera je oddaljena cca 8 km južno od Koprivnice. V malce soparnem

vremenu smo se zbrali ob starem vaškem domu za svečani mimohod. Lepo postrojeni smo v spremstvu tamkajšnje godbe, domačih gasilcev, gasilcev iz sela DVD Ivanska in naših narodnih noš zakorakali po ulicah Segetica. Po zaključnem govoru je sledilo odprtje novega gasilskega doma in prizidka za zdravstveno ambulanto.

Nato so nas domačini postregli z obilnim kosilom. Takoj za tem so nam prikazali še namišljeni alarm in požar. V kratkem času so se pripe-

(Nadaljevanje na 24. strani)

Gasilci iz pobratene občine Koprivnica (glej članek) postrojeni za svečano povorko 7. septembra ob 80-letnici GD Koprivnica

OGLAS

Sprejem kakršnokoli honorarno delo na dom.

Naslov v uredništvu OP. Telefon 721-082.

OGLAS

Prodam štedilnik „Kecek“ (2 plina) in radio z gramofonom. Naslov: Oražem Marinka, Trnjava 25, Lukovica.

ljali gasilci z avtocesternami in pričeli gasiti z vodnim topom.

Po tej vaji se je nadaljevala veselica. Domačini so nam radi razkazali tudi svojo vas. Segetic je namreč znan po zagrebški TV nadaljevanki GRUNTOVČANI, z Dudkom in Regico na čelu. Radi so nam postregli z vodo iz „Regicnega“ vodnjaká.

Ure so hitro minevale in bližal se je čas odhoda.

Kar težko se je bilo posloviti od

tako gostoljubnih Segeticánov. Spremljali so nas vseskozi do avtobusa.

Približno ob pol osmih zvečer smo se novih spoznanj in veselega počutja odpeljali proti domu. Vmes smo imeli še krajši postanek pri Petrolovem motelu na avtocesti Maribor – Arja vas. Približno ob 11. zvečer smo se pripeljali v Domžale.

To je bilo za nas gasilce in narodne noše nepozabno doživetje in vsi si še želimo podobnih srečanj.

Alojz Podobnik

PREDSTAVLJAMO POBRATENO OBČINO KOPRIVNICO:

7. novembra so občani pobratene občine praznovali občinski praznik. Ob tej priložnosti so jih obiskali predstavniki naše občine, ki so se tudi udeležili svečane seje občinske skupščine in trojici Koprivničánov podelili zlata domžalska občinska Priznanja.

Ob tej priliki izrabljamo priložnost, da naše občane seznanimo z nekaterimi zanimivostmi Koprivnice, ki je zlasti v zadnjih letih dosegla nesluten razvoj na vseh področjih. Posebej je ta razvoj viden na področju gospodarstva in pa zagotavljanja različnih infrastrukturnih objektov.

Po končani prvi svetovni vojni se je veliko število ljudi koprivniškega okraja vrnilo domov iz ruskega ujetništva, kjer so se seznanili z revolucionarnimi idejami boljševikov. S pripovedovanjem dogodkov iz Rusije so mnogi širili socialistično misel. To dokazuje uredba policijskih organov Kraljevine SHS.

Sindikalno gibanje v Koprivnici okrepi svojo aktivnost med delavci tovarne „Danica“ v letu 1928, takrat ko je tovarno obiskal Josip Broz.

Obdobje v letih 1936 in 1937 je značilno po konsolidaciji KPJ. V Koprivnici se pojavljajo stavke pri zasebnikih in v tovarni olja. Stavkajo rudarji premogovnika „Mirna“ v Bregimu, ponovno se ustanavljajo partijske celice v Koprivnici, nekoliko kasneje pa tudi po okoliških vaseh in koprivniškem okraju.

Delo partijskih organizacij je v začetku leta 1941 obsegalo v glavnem prenos tiska, odnosno letakov, izdanih s strani Centralnega komiteja KPJ, katerih namen je bil usmerjen proti Trojnemu paktu z zahtevo, da Jugoslavija sklene zvezo s Sovjetsko zvezo. Protestni miting proti pristopu Jugoslavije k Trojnemu paktu je bil 27. marca v Đelekovcu.

Do prvega spora med partizani in ustaši je prišlo v Koprivnici 5. oktobra 1941 ob priliki zasedanja zbora „ustaške mladine“. Prva pomembnejša akcija komunistov je bila 27. novembra 1941 z napadom na občinsko zgradbo v Novigradu Podravski. Organizirana je bila

na iniciative OK KPH Bjelovar, s pomočjo komunistov tega terena. V napadu ni bil nihče ranjen. Iz občine so odnesli pisalne stroje, rotator, šapirograf, 16 pušk, zaboje municije in večjo količino druge vojaške opreme. Koncem leta 1941 pričnejo na območju Kalnika delovati partizanske grupe. V marcu 1942 pride do prvega pomembnega spopada med partizani in ustaši na področju Kalnika.

Kalniški partizanski odred odide na Kalnik takoj po formiranju ob koncu leta 1942 z nalogo, da pomaga partizanski organizaciji in partizanom v množični oboroženi vstaji. Svojo nalogo je v popolnosti izvršil.

Aktivnost partizanskih organizacij zlasti narodnoosvobodilnih odborov, postaja vse večja. Zaradi tega sovražnik postaja vse bolj brezobziren in napadalen. Ustaši zažigajo srbske vasi (do konca vojne je bilo v celoti požgana vas Veliki Poganac s 120 hišami, vseh hiš je pogorelo 398), izvajajo strašni teror nad srbskim prebivalstvom in vsem naprednim ljudstvom.

Vstaja na tem področju prehaja v novo fazo razvoja po prvi osvoboditvi Koprivnice z novembra 1943 do februarja 1944. leta, ko so se vstaji pridružili tudi vidni prvaki levega krila HSS s tega območja: Franjo Gaži, Tomo Čiković, Stjepan Pračić in Tomina Gaži.

6. novembra ob 24. uri so izvršile enote napad na Koprivnico, ki jo je branilo 1100 dobro nameščenih in oboroženih vojakov. Boj za Koprivnico

je bil trd in je trajal več kot 36 ur. Zajetih je bilo okoli 400 sovražnih vojakov, zaplenjene pa velike količine orožja in municije in nekaj vagonov papirja na železniški postaji.

Takoj po osvoboditvi je bil izbran prvi Mestni narodnoosvobodilni odbor Koprivnice in formirana Komanda mesta. Mestni narodnoosvobodilni odbor je takoj prevzel oblast in organiziral upravo, izdajal je razna potrdila in propustnice in organiziral stražo za vzdrževanja reda. Istočasno so začele delovati osnovne šole in gimnazije.

Takoj po osvoboditvi Koprivnice, to je 11. oktobra 1943. leta se je tiskarna Valka Loborca preselila na Pupek, kjer je neprekinjeno delala do konca vojne.

Po ponovnem zavzemanju Podravine in Koprivnice 9. februarja 1944 s strani zloglasne „Črne legije“ se začne krvavo početje nad prebivalci Podravine, Bilogore in Kalnika. Bili so dnevi, ko je po 20 ljudi viselo obešenih po električnih drogovih v Koprivnici, izvršeno je bilo mnogo zverinstev po vaseh nad srbskim prebivalstvom. V teku vojne je padlo v vojnih enotah in dalo življenja kot žrtve fašističnega terorja več kot 900 prebivalcev tega kraja.

Koncem leta 1943 in v prvih mesecih 1944. leta so se vojne enote Kalniškega partizanskega odreda in brigade „Brače Radičá“ večkrat nahajale na področju Podravine, Bilogore in Kalnika.

5. maja 1945. leta sta 51. in 36. diviziji X. zagrebškega korpusa prinesli tako drago in željeno svobodo vsem krajem in mestu Koprivnica in 8. maja 1945 na čelu X. zagrebškega korpusa vstopi v Zagreb brigada „Brače Radičá“, kjer je še naprej razvijala in gradila borbene tradicije v novi socialistični Jugoslaviji.

Nesluten razvoj

V času po vojni je Koprivnica dosegla nesluten razvoj. Na prvem mestu je izjemno lep in sodoben objekt – bolnišnica. V gradnjo nove sodobne bolnišnice Medicinskega centra „Dr. Tomislav Bardek“ v Koprivnici, (svečano je bila odprta za lan-

skoletni občinski praznik), so bila vložena sredstva prebivalcev koprivniške občine iz samopripevka, sredstva združenega dela in družbenopolitične skupnosti, kot tudi sredstva občin Križevci in Đurđevac. Gradnja tega najpomembnejšega infrastrukturnega objekta v središču Podravine je stala s celotno opremo okoli 470 milijonov dinarjev.

Z izgradnjo tega objekta je Koprivnica dobila naj sodobnejši operativni trakt s petimi operacijskimi dvoranami, s porodniško-ginekološkim oddelkom, enoto zdravstvene zaščite, v okviru katere se v posebnem delu nahaja dejavnost za šolske otroke in mladino ter šolsko zobno ambulanto in zobno protetiko ter prostore za psihologa in logopeda.

Prehrambeni gigant – Podravka

Pravzaprav je za Koprivnico nekaj simbol – Podravka. Ta prehrambeni gigant se uvršča med 20 največjih jugoslovanskih tovarn, saj je 7500 delavcev lani ustvarilo celotnega dohodka za 18 milijard novih dinarjev. Proizvodni program obsega kar 600 prehrabmenih in okoli 300 farmacevtsko-kemijskih artiklov. Ti številki kažeta na stalno skrb kolektiva, da spremlja potrebe potrošnikov, hkrati pa tudi z disperzijo proizvodnih programov spremlja sodobna gibanja v svetovnem gospodarstvu.

Temeljna usmeritev je v orientaciji na letne strokovne moči, vzpostavljanju lastnih proizvodnih programov ter in inovacijah že osvojenih licenc. To nenehno prilagajanje zahtevam potrošnika in tržišču v celoti je temeljna karakteristika Podravke, katere ime nosi 11 delovnih organizacij, 39 temeljnih organizacij združenega dela ter štiri delovne skupnosti na ravni SOZD, ob enajstih na ravni delovnih organizacij.

Ob vsem tem se Podravka ne zapira niti v občinske, niti v republiške meje, tako da lahko govorimo o naj sodobnejše zasnovani ter vodeni tovarni, ki pomeni v naših razmerah enega od gigantov naše prehrabmene industrije.

OGLAS

Ogrevano sobo oddam pridnemu dekletu. Naslov: Horvat Martin, Župančičeva 4, Domžale.

OGLAS

Iščem garažo za dobo treh mesecev za DIANO. Telefon 721-475.

KOLIKO SMO HUMANI?

„Kdaj da, dvakrat da“, je bilo zapisano v časopisu, ko so delavci kolektiva hitro denarno priskočili na pomoč svojemu sodelavcu v nesreči. To pravilo gotovo drži, se mu radi odzovemo, je pa drugo? Takih in podobnih solidarnostnih primerov smo vajeni, saj jih srečujemo vsakodnevno. V današnjem svetu pa dostikrat pozabimo na človeka v stiski. Če bi humanost, tovarištvo, nesebičnost gojili v družinah med sosedi, narodi ne bi bilo vojn, toliko gorja in trpljenja.

Humanost ne v besedah, temveč v dejanjih se izkaže, ko smo pomoči najbolj potrebni. Na sliki: prizor z izobraževanja o negi bolnika v KS Homec – Nožice

Rdeči križ Slovenije, ki je vključen v mednarodno organizacijo Rdečega križa, deluje že dobrih sto let, v sto državah. Organiziran je bil v pomoč ranjenim in ogroženim ljudem v vojnah, v mirnem času pa pomaga sirotam lačnim, je v pomoč ob naravnih katastrofah, epidemijah in podobno. Mi, ki živimo danes v mirnem času, brez večjih nesreč pomanjkanj in če smo še zdravi, ne znamo ceniti dela in pomoči te organizacije. Tudi naše krajevne organizacije RK so delovne in imajo naloge, le ljudi je težko vključiti vanje.

Organizirajo krvodajalske akcije, zbirajo potrebni material, ob novem letu obiščejo svoje starejše občane, invalide in težke bolnike, ki so najbolj potrebni sočustvovanja. Ko 8. maja praznujemo dan RK nam blagajne v trgovinah zaračunajo par dinarjev. Morda kdo pregode to malenkost, ki bo velikemu številu, le nekaj pomenilo potrebnim. Vsi naši samoprispevki, naši sestanki, razne akcije v prostovoljnih društvih so humanost. Ali se jim radi odzivamo? Ko smo mladi in ponosno hodimo, mar se zavedamo, da tudi sam pozdrav in nasmeh so človeku veliko pomeni. Saj pravi pregovor, da je en nasmeh živemu človeku vreden več, kot potok solz za mrtvim.

Nadalje RK organizira razne tečaje, šolarji se vključujejo v tečaje po šolah. Ko se srečamo z boleznijo v družini, dostikrat spoznamo, kako malo vemo o negi in pomoči bolniku. Ob hujših naravnih nesrečah in oboroženih spopadih, ko imamo iznenada veliko ranjenih, je število

zdravniškega osebja premajhno. Takrat naj bi vsakdo priskočil na pomoč. Kako prav pride, če kaj vemo in znamo. V naši občini smo že imeli uspešno akcijo NNNP. Priključili smo se ji tudi člani RK Homec-Nožice. N. sestanku smo sklenili organizirati 18-urni tečaj o negi bolnika, ki naj bi deloval v sklopu civilne zaščite. Povabljene žene in dekleta so se rade odzvale, začel pa se je v začetku junija v gasilskem domu na Homcu. Obiskovale smo ga v večernih urah in uspešno končale v slabih dveh tednih. Predavanja je vodila medicinska sestra Repnikova iz Domžal. S prijazno besedo nam je podrobno obrazložila vsa poglavja od; znakov obolenja, bolnik mora v posteljo, nege bolnika v postelji, prehrane bolnika, zdravnikova naročila, bolnik sme vstati, ter nega bolnika in ranjenca med transportom. Še večji pomen pa je imel praktični prikaz od priprave postelje do celotne nege ob namišljeni bolnici. Za sestro smo vsa dela same ponovile. Dobrodošel je bil tudi pomenek s sestro o vsakodnevnih zdravstvenih težavah doma. Prejele smo tudi priročnik o negi bolnika, da znanje lahko obnovimo. Vse tečajnice moram pohvaliti, da so se redno in točno udeleževale in jim ni bilo žal časa.

Ob zaključku sta nas pozdravila in spregovorila o pomenu tečaja tudi predsednik KS Homec-Nožice tov. Rogina in predsednik naše organizacije RK tov. Grašič, ter nam razdelila knjižice o opravljenem tečaju.

M. S.

GOSTOVANJE HARMONIKARJEV IZ TRSTA V DOMŽALAH

Prijetno me je presenetilo povabilo, ki sem ga prejel od dirigentke harmonikarskega orkestra iz Domžal, tovarišice Majde Golobove. Namreč, harmonikarski ansambel šole Glasbene Matice „SYNTHESIS 4“ je vrnil obisk in s tem koncert harmonikarskemu orkestru Glasbene šole Domžale. Ideja o bratskem gostovanju enega in drugega orkestra tostran in onstran meje je enkratna, saj prav tu „glasba ne pozna meja“ je vodilo njihovim nastopom. Pa h koncertu samem!

Najprej je nastopil harmonikarski orkester Glasbene šole Domžale, ki ga neutrudno vodi dirigentka Majda Golobova. Orkester je na zavidljivo visoki ravni, saj je v dokaz v Italiji na tekmovanju „CONCORDE NATIONALE DI FISARMONICA“ prejel prvo nagrado z največ možnimi točkami pri ocenjevanju. Ne bom se podrob-

trden in z velikim znanjem sposobnosti živega vodenja orkestra, z natančnimi vstopi in polno temperamenta, po katerem so bila vsa dela odlično izvedena. Po prvi skladbi smo slišali še Volpjev INTERMEZZO in Mascagnijevo uverturo MASKE. Obe skladbi sta bili prav tako odlično izvedeni. Za popestritev programa smo nato

no dotaknil njihovega umetniškega nastopa, tokrat gre predvsem beseda gostujočemu ansamblu iz Trsta.

Kar tričetrt programa je izpolnil omenjeni ansambel iz Trsta, ki ga vodi prof. Claudio Furlan. V začetku moram omeniti, da je škoda, da niso mogli ozvočiti basovne harmonike, to pa zaradi motenj bližnje radijske postaje. Tako je bila linija basovne barvitosti šibkejša in ni ustrezala celotni harmonski zasnovi. Kljub temu pa je orkester odigral vse skladbe z visoko tehniko in dobrim interpretacijskim znanjem. Najprej so se predstavili s Čajkovskega CVE-TLIČNIM VALČKOM iz suite Hrestač, ki je izzvenel precizno in z velikim tehničnom znanjem prav vseh harmonikarjev. Dirigent Claudio Furlan je vodil orkester precizno in je pokazal, da je njegov dirigentski ritem

slišali solista Corrado Rojaca, ki je na polifoni harmoniki zaigral Daquinovo KUKAVICO tako popolno, da si si resnično predstavljaj skladbo izvajano na klavicembalu, za katero je v originalu napisana. Sam viharni aplavz je bil potrditev tega. Nato je sledila priredba Dvořakovega SLOVENSKEGA PLESA št. 10. Le škoda, da je po krivdi ozvočitve bila oškodovana basovna linija in s tem popolnejša harmonija skladbe. Spet smo čuli drugega solista Fulvia Juričiča z izredno zahtevno skladbo Garteja SCHERZO. To pa ni bilo več znanje nižje glasbene šole, pač pa si upam trditi, da spada kar na visoko šolo. Bil je vsesplošno velik umetnik, ki je navdušil mnogoštevilno občinstvo. Solistu so sledile še tri skladbe, med

(Nadaljevanje na 26. strani)

katerimi je najbolj vžgala Rossinijeva TATINSKA SRAKA, katero so morali celo ponoviti.

Višek koncerta pa je bil skupni nastop obeh orkestrrov, ki so z veliko virtuoznostjo zaigrali dokaj težko, moderno kompozicijo hrvaškega skladatelja Vidošiča PLES MLADOSTI. Le škoda, da to skladbo ni

uirigiral gost, kot je to občinstvo pričakovalo. Vsi smo odšli veseli in zadovoljni s koncerta, saj smo doživeli veliko umetniškega užitka.

Naj na koncu še omenim napovedovalca Borisa Kopitarja, ki je s svojim simpatičnim nastopom poskrbel za odlično povezavo programa.

Janez Kuhar

DOMŽALČANI PADLI NA IZPITU PROMETNE VARNOSTI

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu občine Domžale je ob pomoči Občinskega sindikalnega sveta organiziral akcijo „Brezplačnih preventivnih tehničnih pregledov“ v okviru republiške akcije „Brezhibno vozilo je varno vozilo“. Po krajšem posvetu z odgovornimi delavci v OZD, kjer smo jim pojasnili namen in cilj akcije ter apelirali na njih, naj preko glasilo oz. običajnih sredstev obveščanja obvestijo tudi delavce ter jim priporočijo udeležbo v akciji. V ta namen smo izdelali tudi posebne plakate, ter jih nalepili na vseh vidnejših mestih oz. po vseh krajevnih skupnostih v občini. Poleg tega smo objavili začetek akcije tudi preko radia, tako da upamo, da je bil z akcijo seznanjem čim širši krog občanov oz. voznikov.

Akcija je potekala dne 23., 24. in 25. septembra od 13. do 18. ure na Avtoservisu v Domžalah. Pregledovali smo osebne avtomobile in kombije, ker možnosti za preglede tovornih vozil in avtobusov ni bilo. Delovne organizacije pa smo obvestili, da potekajo pregledi tovornih avtomobilov v Avtohiši v Ljubljani. Podatkov o udeležbi le-teh nimamo.

V treh dneh, ko je akcija potekala, smo pregledali 214 vozil, tako družbenih kot zasebnih. Rezultati pregleda tako

številčni kot procentualni so naslednji:

Ugotovljene napake na: zavornem mehanizmu 90 oz. 42 % vseh pregledanih, krmilnem mehanizmu 79 oz. 37 %, gumah 22 oz. 10 %, svetlobno signalnih napravah 90 oz. 42 %. Brezhibnih vozil je bilo 46 oz. 21 % vseh.

Uporaba varnostnih pasov: redno 19 oz. 9 %, občasno 128 oz. 60 %, nikoli 67 oz. 31 %. Število vozil z naslonjali 52 oz. 24 %.

Kot je razvidno iz rezultatov oz. zaključkov, je brezhibnih nekaj manj kot četrtina vseh pregledanih vozil.

Pri tem bi povedali, da nas je izvedba akcije stala cca 25.000 din, kar mislimo, da ni veliko. Če izračunamo še poprečni čas porabljen za pregled vozila, kar pride 4 minute, nam to pove, da je bila udeležba pregleda zelo dobra. Strošek za pregled enega avtomobila je bil približno 130.- din.

Pri akciji so sodelovali člani sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu in člani Avto moto društva Domžale, kot vpi-sovalci podatkov v anketne liste.

Po oceni in izjavah udeležencev pregleda je bila akcija zelo koristna in bi jo bilo treba še večkrat ponoviti. Upamo, da smo namen akcije dosegli, saj se je akcije udeležilo zadostno število voznikov.

OBRTNO ZDRUŽENJE DOMŽALE DOMŽALE

Vir, Šaranovičeva 21

VABI VSE UPOKOJENE OBRTNIKE, DA JAVIJO SVOJ NASLOV V TAJNIŠTVO ZDRUŽENJA. PODATKE LAHKO SPOROČITE OSEBNO ALI PO TELEFONU NA ŠTEVILKO 722-743. PODATKE RABIMO ZARADI EVIDENCE.

ZA SODELOVANJE V TEJ AKCIJI SE ZAHVALJUJEMO!

SKLAD ZA DOPOLNILNO IZOBRAŽEVANJE DELAVCEV V ZASEBNEM SEKTORJU IN DELAVSKA UNIVERZA DOMŽALE

RAZPISUJETA

na osnovi 15. člena Zakona o varstvu pri delu:

- tečaje za delavce in nosilce obrti,
- tečaje za preverjanje znanja za tiste delavce, ki so že opravili te tečaje pred dvema ali več leti.

Na podlagi določil zakona morajo tečaje opraviti vsi delavci, kakor tudi nosilci obrti oziroma tisti, ki vodijo delo.

Preverjanje pa morajo opraviti vsi, ki so že bili na tečaju in imajo ustrezna potrdila. Zakon določa, da je preverjanje potrebno opraviti vsaki dve leti.

Prijavite se lahko pismeno do 10. januarja 1982 na naslov: Delavska univerza Domžale, Kolodvorska 6, kjer dobite tudi vse potrebne informacije (telefon: 721-082, 722-278).

Sklad za dopolnilno izobraževanje Delavska univerza Domžale

Sreča v rokah Trzinca:

JUR PA TAKI

Končno se je nasmehnila sreča tudi našemu občanu — na široko se mu je zarežala in sicer v soboto, 24. oktobra zjutraj.

Ta srečnež je Martin Voglar, Kmetičeva 4, varnostnik pri podjetju Varnost, sicer pa opravlja svoja dela in naloge pri SOB Domžale.

„To je bilo sreče tisto jutro“, pripoveduje gobar par excellence.

„Najprej sem našel jurčka težkega 97 dkg, nato enega polkilskega, največji 1,25 dkg pa se mi je v borovnem gozdičku zasmel kot zadnji“.

Martin Voglar je vesel, prijazen človek. Kolikšno je bilo veselje ob tolikšni gobji beri si lahko samo mislimo, saj so pri hiši uprizorili pravo domače slavje, skoraj tako kot bi klali. „Kolin sicer ni bilo,“ pripoveduje Martin, „veselo pa nič manj“, ker so bili vsi trije jurčki zdravi, t.j. brez enega samega črvička so končali — saj se ve kje ...

Gobja juha je vsem teknila; največjo trofejo (na sliki) je prejela Martinova nečakinja, ki je kot „dvorni gobji fotograf“ ta gobji blagor ovekovečila ...

Kraja najdbe pa seveda Martin ni izdal in ga kot pravi gobar tudi ne bo ...

Matjaž BROJAN

domžalska ban

LETNI OBRAČUN DELA LIKOVNEGA DRUŠTVA PETER LOBODA DOMŽALE V LETU 1981

Zadnja društvena razstava v Domžalah je bila v novembru 1980. Letos so se člani društva prvič predstavili z razstavo risb in slik ob slovenskem kulturnem prazniku v Osnovni šoli Jurij Vega v Moravčah, ki je bila od 7. do 14. februarja 1981.

Na razstavi so svoja dela razstavili: Vida Cerar—Bogataj, Matjaž Mauser, Milan Obradovič, France Orehek, Bogdan Potnik, Tone Ravnikar, Ida Rebula, Brane Rihtar, Matjaž Vilar, Srečo Vojska in Gašper Vrhovec. Poleg pevskega zbora, recitatorjev in učencev osnovne šole, ki so nastopili na posameznih instrumentih, je nastopila tudi moravška godba.

To razstavo so člani še isti mesec prenesli v prodajalno Stol Interier na Duplici. Razstava je bila odprta od 18. do 28. februarja 1981.

Milan Obradovič, Tone Ravnikar, Ida Rebula, Mojca Vilar in Gašper Vrhovec so se v času od 15. do 17. maja 1981 udeležili slikarskega Ex—tempora Ljubljana 81.

Od 8. do 15. junija 1981 so v novi stavbi Zdravstvenega doma Domžale razstavljali svoja dela: Matjaž Mauser, Milan Obradovič, Bogdan Potnik, Tone Ravnikar, Ida Rebula, Brane Rihtar in Mojca Vilar.

Od 2. do 5. julija 1981 se je interne društvene kolonije v Kostanjevici na Krki udeležilo 12 članov. Vsak izmed udeležencev otvoritve slikarske razstave akademskega slikarja Jožeta Marinča v Lemutovem salonu v Kostanjevici, ogledali so si pa tudi Formo vivo ter galerijo Božidar Jakac v Kostanjevici z deli slikarjev Jožeta Gorjupa, Toneta Kralja, Božidarja Jakca ter dela starih mojstrov iz samostana Pleterje.

Člani so se odzvali tudi vabilu pri likovni opremi lokala „Češminov hram“ v Domžalah in to s prostovoljnim delom in razstavo risb in slik, ustvarjenih večinoma v koloniji v Kostanjevici. Po prehodnem izboru komisije v sestavi dr. Cene Avguštin, predsednik Združenja likovnih skupin Slovenije, Andreja Koblar, strokovne sodelavke za likovno dejavnost pri ZKO Slovenije in Andreja Pavlovca, predsednika odbora za likovno dejavnost pri ZKO Škofja Loka so razstavljali na 3. razstavi likovnih skupin Gorenjska v Loškem muzeju v Škofji Loki od 40. do 20. aprila 1981 svoja dela: Matjaž Mauser, Milan Obradovič, Bogdan Potnik, Tone Ravnikar, Ida Rebula, Brane Rihtar in Mojca Vilar.

Ex—tempore ob 150—letnici rojstva Frana Levstika v času od 11. do 13. septembra 1981 v Velikih Laščah so se udeležili skoraj vsi člani društva. Izbor za razstavo, ki je bila v tamkajšnji osnovni šoli je bil izredno strog. Na razstavi so sodelovali vsi člani društva, ki so se udeležili ex—tempora, kar je veliko priznanje za delo društva. Častni predsednik je

bil akademski slikar Božidar Jakac, ki se je o slikah, razstavljenih na tej razstavi, pohvalno izrazil.

Na razstavi v galeriji Cene Štupar na Črnučah, ki je bila odprta 26. novembra 1981 sta razstavljala svoja dela Ida Rebula in Tone Ravnikar, to so dela ustvarjena na ex—tempore Rašica 81.

Na Poljskem so svoja dela razstavljali: Darko Crnkovič, Matjaž Mauser, Adolf Pen, Bogdan Potnik, Ida Rebula in Mojca Vilar.

Za 5. republiško revijo likovnih skupin Slovenije, ki je bila odprta v razstaviščih Sinagoga in Rotovž v Mariboru so izbrali 5 del članov društva. Matjaž Mauser je razstavil Krajino II, olje, platno 1980. Bogdan Potnik iz Kosovske Mitrovice, akvarel, Tone Ravnikar Glasbeno šolo Domžale, lavirano risbo 1977, Ida Rebula Podnanos, olje, platno 1980, Mojca Vilar Motiv s Cresa, akvarel, 1979. Isti dan je bil v Mariboru občini zbor in problemska konferenca Združenja likovnih skupin Slovenije. Ob tej priložnosti je bilo Likovno društvo Petra Lobode objavljeno, da pripravi razstavo v razstaviščih Sinagoga v Mariboru, kar je za društvo veliko priznanje.

Zadnja razstavo likovnih del v letu 1981 je imelo društvo v času od 12. do 17. novembra 1981 v predverju hale Domžale. Razstavljena so bila najboljša dela ustvarjena v letošnjem letu. To razstavo mo društvo v mesecu decembru preneslo še v Mengeš in verjetno še v kak drugi kraj v občini. V času od 19. do 24. novembra 1981 je društvo pripravilo v predverju hale Domžale razstavo Likovne sekcije DPD Svoboda Ptuj.

Slikarske kolonije v Majšperku v juniju se je udeležil Tone Ravnikar, Bogdan Potnik je sodeloval v slikarski koloniji v Elradu v Gornji Radgoni, sodeloval je pa tudi v skupinski razstavi v Savinovem salonu v Žalcu. Ta razstava je bila prenesena še v Polzelo, Vransko, Šentpavel in Liboje. France Orehek je razstavljaval v razstavišču Metulj v Domžalah. Mentor akademski slikar Danijel Fugger je imel v marcu v paviljonu NOB v Tržiču samostojno razstavo, v salonu Meblo v Domžalah pa je imel samostojno razstavo tudi predsednik društva akademski slikar Janez Praprotnik.

Člani društva so si v januarju v Jakopičevem paviljonu v Ljubljani ogledali razstavo likovnih umetnikov Slovenije, 20. februarja 1981 pa na Jesenicah razstavo društva Dolik Jesenice, ki je praznovalo 35—letnico delovanja.

V februarju je društvo imelo občini zbor. Društvo je imelo več objektivnih težav, saj je izgubilo navdse prizadevnega predsednika ing. Adolfa Pena, ki je bil odličen organizator, menjali so se tajniki, društvene vrste je zapustilo več dolgoletnih članov, v društvene vrste je prišlo nekaj novih članov, pa še stalnega prostora ni imelo. Sedaj s stalnim prostorom V Centru srednjih šol v Domžalah, poleg Kebra je to

vprašanje vsaj do neke mere zadovoljivo rešeno. Likovniki so zares zadovoljni, da imajo tako razumevanje s strani vodstva šole. Sestajajo se vsak ponedeljek v šoli. Veseli bi bili, da bi se število članov povečalo, zato vabijo v svoje vrste mladince in odrasle, ki imajo veselje do likovnega izražanja in spoznavanja likovne umetnosti, da se jim pridružijo.

RATO

OBISKALI SMO KNJIŽNI SEJEM

Člani literarnega krožka Osnovne šole Josip Broz Tito smo kar dobri bralci in ker nas knjige zanimajo, smo si v četrtek, 20.11.1981 ogledali knjižni sejem v Cankarjevem domu v Ljubljani.

Po sejmu nas je vodil tovariš Rupnik, urednik iz založbe Borec, ki nam je bil ves čas prijeten sogovornik, pripravljen odgovarjati na naša vprašanja in nam razložiti to in ono v zvezi s sejmom in knjigami.

Najprej nas je nekoliko poučil o založniški dejavnosti na Slovenskem. Izvedeli smo, da je pri nas 22 založb, ki skupno izdajo približno osem milijonov knjig letno.

Najprej smo si ogledali spominsko razstavo naslednjih del: izbor knjig iz NOB, ki so arhivske in jih hrani Narodna in univerzitetna knjižnica v Ljubljani, ob 150—letnici rojstva Frana Levstika so nas s panojev pozdravljale skrbno urejena in zbrana knjižna dela o našem velikem pisatelju, pesniku, časnikarju, borcu za slovenski jezik.

Naslednja spominska razstava je bila namenjena Louisu Adamiču, ki je živel in ustvarjal v Ameriki. Orel in korenine so morda njegovo najbolj znano delo.

Pred nekaj tedni nas je presenetila vest o smrti Edvarda Kocbecka, pesnika in pisatelja, njegova dela so bila razstavljena na posebnem prostoru, prav tako pa tudi dela Bena Župančiča, ki je prekmalu odložil ustvarjalno pero, saj je umrl lansko leto.

Založba Obzorja iz Maribora nam je predstavila program svojih zbirk in književnih del natisnjenih v zadnjih dveh letih. Med njimi so: Nova obzorja, Svet v knjigah, Ljudje in vojna, Moj roman, Veliki ljudje, Domače in tuje gore, iz antičnega sveta, Likovna obzorja.

Naš gostitelj urednik Založbe Borec, nam je podrobneje predstavil delo svoje založbe. Povedal je, da ima založba Borec tri oddelke: dela za odrasle, dela za mladino in pa komercialni tisk, ki pripomore, da se nabere nekaj denarja za izdajanje knjig za odrasle in mladino. Glavna tematika književnih del založbe Borec je narodnoosvobodilna borba. Za mlajše osnovnošolce izdajajo revijo Kurirček, za še mlajše Kurirčkovo torbico. Zanimivo se nam je zdelo, ko je tovariš urednik povedal, da je v zadnjih dveh letih ta založba izdala v veliki večini dela slovenskih avtorjev, le trije avtorji so bili tuji. Pokazal nam je tudi, da pripravljajo novo knjigo z naslovom Enciklopedija II. svetovne vojne, ki bo izšla v decembru v velikem formatu. Že prej smo se čudili, kako to, da so

bile nekatere knjige prazne, a urednik nam je pojasnil, da so to književna dela, ki so v tisku, in jih lahko kmalu pričakujemo tudi na knjižnih policah. Pritegnil nas je tudi razstavni prostor založbe Lipa iz Kopra in še nekaterih manjših založb.

Mladinska knjiga, ki jo najbolj poznamo, saj pri njej izide največ književnih del za nas, otroke, je v zadnjih dveh letih izdala 239 izvirnih književnih del, 182 prevodov in 261 knjig za odrasle. Njena zbirka Levstikov hram je namenjena izdajanju pomembnih klasičnih in sodobnih leposlovnih stvaritev iz svetovne in jugoslovanske književnosti pa tudi domačim, slovenskim delom iz naše preteklosti. Dobro poznamo knjižno zbirko Kondor, ki je stara že 25 let in prinaša dela iz domačih in svetovne književnosti, v glavnem namenjena srednješolski mladini.

Bogat je knjižni program Državne založbe Slovenije, poezija, proza, leksikoni, slovarji, šolski učbeniki...

Zbrana dela Josipa Broza Tita, ki opisujejo njegovo življenje in delo, so izšla v osmih knjigah, dve sta še v tisku, predvidenih pa jih je 40, izhajale bodo približno pet let.

Videli smo tudi knjige Cankarjeve in Pomurske založbe ter mnogih drugih, posebno so nas zanimala knjige, ki so bila nagrajene, menda je največ nagrad dobila zbirka Beseda sodobnih jugoslovanskih pisateljev.

Ko smo se že dodobra nagledali knjig, so našo pozornost pritegnile ilustracije, ki so prijetno popestrile knjižni sejem. Čudili smo se miniaturnim knjižnicam, ogledali pa smo si še kletne prostore, kjer smo si nekateri kupili knjige, saj so bile cene za 20 % nižje, drugi pa koledarje, ki so se jim zdeli prav imenitni.

Radi smo bili med knjigami in polni lepih vtisov smo se vračali domov.

Marjetka Klemenčič,
Darinka Letnar,
lit. krožek; OŠ
Josip Broz Tito
Domžale

OGLAS

Sprejem v redno delovno razmerje KV zidarja ali pečarja (lahko priučen). Nemeč Viktor, Aškerčeva 38, Domžale (Študa) — v smeri Domžale — Študa.

ka - naša banka

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame

FRANČIŠKE PODBEVŠEK

roj. Trdin

se zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za spremstvo do njenega poslednjega doma, izrečeno sožalje in darovano cvetje. Za čas njene bolezni se zahvaljujemo dr. Petru Cerarju za njegovo nesebično pomoč pri zdravljenju, zdravniškemu osebju bolnišnice dr. Petra Držaja, zahvala vsem patronažnim sestram in sestram Petri in Biserki za ves čas njene dolgotrajne bolezni.

Gospodom župnikom se zahvaljujemo za pogrebni obred in poslovilne besede.

Prav tako zahvala pevskeemu zboru upokojencev iz Domžal za lepo zapete žalostinke.

Še enkrat vsem iskrena hvala.

Hčerka Milka, sinova Franc in Stane.

ZAHVALA

Ob teži izgubi dragega moža, očeta, starega očeta in brata

JOŽETA ŽAVBIJA

iz Zg. Lok 18 pri Blagovici

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so mu darovali cvetje, nam izrekli sožalje in ga v tako velikem številu pospremili na zadnji poti. Prirčna zahvala vsem praporščakom ZB, Tonetu Florjančiču za poslovilni govor, dr. Pippu za dolgoletno zdravljenje, gospodom župnikom za lep pogrebni obred in tolažilne besede ter vsem, ki so nam pomagali v teh težkih dneh.

Žalujoči:

žena Ana, sin Jožo, hčerke: Ivanka, Justinka in Francka

ZAHVALA

Ob boleči izgubi ljubljenega sina in brata

LJUBA CERARJA

učenca 3. raz.

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za vse, kar ste nam pomagali, darovali cvetje in ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Posebna zahvala učiteljem in učencem Osnovne šole Krašnja, ki so ves čas njegove bolezni tako nesebično skrbeli zanj. Prirčna zahvala Veri Beguš za tako ganljive besede ob odprtem grobu.

Enako se zahvaljujemo župnikoma iz Moravč in Krašnje za lep cerkveni obred.

Žalujoči: ata, mama, bratje in sestre.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, babice, prababice, sestre in tete

PAVLE HROVAT

roj. Pavlič

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so sočustvovali z nami, darovali cvetje in jo tako množično pospremili na zadnjo pot. Posebno se zahvaljujemo dr. Petru Cerarju za dolgoletno zdravljenje ter kolaktivu Doma počitka iz Mengša, upokojencem iz Domžal za zapete poslovilne pesmi ter župnikoma za pogrebni obred.

Še enkrat hvala vsem, ki ste nam pomagali in nam stali ob strani v teh žalostnih dneh.

Sin Maks z družino

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega ljubega očeta, brata, tasta in dedka

FRANCA GOLOBA

iz Zg. Jarš 45

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem ter DO Induplati, Tosama, Lek, Jugotekstil Ona-on, ki ste v najtežjih trenutkih sočustvovali z nami, mu darovali cvetje in ga tako množično pospremili na zadnji poti.

Posebno hvala vsemu zdravniškemu osebju pri zdravljenju njegove bolezni, posebno pa se zahvaljujemo gasilcem, tovarišu Repniku za poslovilne besede ob odprtem grobu, pevcem in gospodu župniku za opravljeni obred.

Vsem še enkrat hvala!

Vsi njegovi.

ZAHVALA

Z bolečino v srcih ob izgubi naše ljube mame 81-letne

ROZALIJE HIRŠMAN

z Vira, Koliška 10

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in sosedom, ki ste nam pomagali, nas tolažili z besedami sožalja, darovali cvetje in jo pospremili na njeni zadnji poti.

Hvala za poslovilne besede v imenu KS Vir in RK Vir tovarišu Janku Weitu. Isto tako praporščaku RK Vir, Pevskemu zboru upokojencev in za lep pogrebni obred gospodu župniku iz Doba.

Tvoji najdražji.

ZAHVALA

Ob prerani in boleči izgubi našega ljubega sina, brata in nečaka

JOŽETA PAVLIČA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, vaščanom in prijateljem za izraze sožalja, poklonjeno cvetje in vso pomoč, ki ste nam jo nudili v najtežjih trenutkih ter ga pospremili na njegovi zadnji poti. Hvala vsem govornikom za prirčne in iskrene besede ob odprtem grobu, pevskeemu zboru KUD Janko Kersnik ter duhovščini za opravljeni pogrebni obred.

Posebno zahvalo smo dolžni dr. Marku Pippu za nesebično in požrtvovalno pomoč ob njegovi dolgi in hudi bolezni. Vsem še enkrat iskrena zahvala!

Vsi njegovi.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, stare mame, babice in prababice

TEREZIJE MRAMOR

roj. Hace

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in sosedom za darovano cvetje, izraze sožalja, vso pomoč in spremstvo na njeni zadnji poti. Posebno zahvalo izrekamo za nesebično pomoč in zdravljenje dr. Kovaču, dr. Cerarju in vsem medicinskimi sestram, še posebno medicinski sestrji Mariji Jereb, ki so storili vse, da so lajšali njeno trpljenje. Zahvaljujemo se g. župniku iz Radomelj, Hvala vsem, ki ste ji v času njene hude bolezni pomagali.

Hčerke:

Ivanka por. Rosulnik in Metka z družino

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža, očka, sine,
brata in strica

MATOTA ROGINA

se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom, sosedom ter znancem za pomoč, za darovano cvetje in številno spremstvo na njegovi zadnji poti. Še posebej se zahvaljujem župniku ter pevcem. Zahvaljujem se tudi učencem 2. in 3. razreda OŠ Ihan ter tovarišicam za darovano cvetje in govorniku za pretresljive poslovilne besede.

Vsem še enkrat iskrena hvala

Žalujoči:

žena Marta, sinova Marjan in Milan, mama, bratje in sestre
ter ostalo sorodstvo.

ZAHVALA

Dne 11. novembra smo se v Moravčah
poslovlili od naše ljubeče mame

JULIJANE MRČUN

roj. Barlič

Poslovlili smo se od nje brez besedice slovesa, pa je bila tako pogumna in junaška. V času vojne leta 1943 si je drznila stopiti v Nemčijo, v pripravljene vojaške vrste za fronto v Rusijo po svojega sina. S pomočjo pokojnega Edvarda Vidergarja je pripeljala sina domov v naše gozdove, kjer se je boril za svobodo. Ni pomislila, kaj se ji lahko zgodi, saj je bila prava slovenska mati.

Iskreno se zahvaljujemo gospodu župniku za opravljen obred in vsem, ki so jo imeli radi, ter jo pospremili na njeni zadnji poti.

Žalujoči otroci z družinami.

ZAHVALA

Ob bridki resnici, da nas je v 71. letu nenadoma
zapustila naša draga žena, mama,
stara mama in babica

IVANKA PIVEC

rojena Grošelj
iz Trnjava 15 pri Lukovici

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem, ki so nam v težkih trenutkih izrekli sožalje in poklonili cvetje.

Zahvaljujemo se dr. Pippu za takojšnjo pomoč in zdravstvenemu osebju Infekcijske klinike, pevskeemu zboru Tosama, Gasilskemu društvu Krašnja, zastavonoši društva upokojencev in župniku za opravljen obred.

Zahvala tudi DO Oljarna, Tosama, Stol in Induplati za pomoč in darovano cvetje.

Žalujoči:

mož Peter, sinovi Stane, Tone, Peter in Andrej,
hčerki Vide in Marija z družinami.

ZAHVALA

ob smrti našega starega očeta, očeta in pradedeka

NOVAK ALOJZIJA

ki smo ga pokopali na moravškem, izražamo svojo globoko zahvalo vsem, ki so nam stali ob strani — darovali vence, pomagali na kakršenkoli način in lajšali težke ure slovesa od drage osebe.

Zahvaljujemo se vsem, ki so ga v tako lepem številu spremili na zadnji poti in mu tako izkazali spoštovanje.

Vsi njegovi domači.

LETNA RAZSTAVA LIKOVNEGA DRUŠTVA PETRA LOBODE DOMŽALE

V času od 12. do 17. novembra 1981 je bila v predverju hale Komunalnega centra Domžale razstava likovnih del članov Likovnega društva Petra Lobode Domžale. Svoja dela so tokrat razstavili: Matjaž Mauser, France Orehek, Bogdan Potnik, Tone Ravnikar, Ida Rebula, Alenka Sovinc, Marjana Tavčar, Mojca Vilar in Gašper Vrhovec. Alenka Sovinc in Marjana Tavčar sta tokrat prvič predstavili svoja dela.

Obiskovalcem, med katerimi so bili tudi predsednik SOB Domžale Jernej Lenič, predsednik Občinske konference SZDL Domžale Marija Ivkovič, predsednik skupščine Kulturne skupnosti Dušan Borštnar, predsednik izvršnega odbora Stane Habe, tajnik ZKO Domžale Tomaž Bole, predsednik Društva likovnih samorastnikov Ljubljana Franc Smole in številnim ljubiteljem likovne umetnosti je zapel Ženski pevski zbor tovarne Toko Domžale pod vodstvom Mare Vilar. Spregovoril je predsednik društva akademski slikar Janez Praprotnik, ki je v svojem govoru prikazal delo društva v letu 1981. O delih posameznih članov je nato spregovoril še mentor akademski slikar Danijel Fugger. Med drugim je poudaril, da se nekaterim izmed razstavljalcev pozna, da že dolga leta delujejo v društvu, saj so njihova dela, ki jim posvečajo veliko prostega časa in ljubezni postala zadnja leta vse boljša.

Razstavo si je ogledalo izredno veliko obiskovalcev, saj jih ni bilo dosti manj kot tisoč. Res je, da je bilo med njimi veliko mladih, učencev osnovnih šol, vendar so le-ti

prav tako z zanimanjem ogledovali slike kot starejši obiskovalci.

In morda še nekaj vtisov iz knjige vtisov:

Predsednik Društva likovnih samorastnikov Ljubljana Franc Smole:

„V imenu Društva likovnih samorastnikov Ljubljana čestitam vsem avtorjem za neumorno udejstvovanje in lepo prikazana likovna dela.“

Brane Bitenc, člana FKK Mavrica Radomlje: „Lepe storitve, zanimive kompozicije, pri nekaterih res izreden napredek.“

Dolfe Pen, dolgoletni predsednik Likovnega društva Petra Lobode Domžale: „Zdaj, ko imam na drugem koncu Slovenije stike s precej manj delovnimi skupinami, se na domžalsko likovno društvo spominjam s toliko večjim veseljem in želim, da bi tisto delavnost, uspešnost, aktivnost in medsebojno slogo ohranili še naprej. Vsem lep pozdrav.“

Naj končam z mislijo Štefana Rozmana, ki je v knjigo vtisov zapisal: „Podobnih likovnih razstav je potrebno več.“

Tone Ravnikar

PREKLIC

Podpisani Burkeljca
Maks, starejši, Selce 5, Blagovica preklicujem besede,
ki sem jih izrekel proti
Matjan Janezu, Selce 3, Blagovica.

ljubljska banka

BANKA DOMŽALE

Komisija za delovna razmerja
delovne skupnosti LB — Banka Domžale

OBJAVLJA
prosta dela in naloge

TAJNICE V ODDELKU SPLOŠNIH POSLOV

Kandidatke morajo imeti končano štiriletno upravno-administrativno ali ekonomsko šolo in tri leta ustreznih delovnih izkušenj.

Vloge z dokazili o izpolnjevanju pogojev naj kandidatke pošljejo v petnajstih dneh po objavi v kadrovsko službo banke.

Komisija bo vse kandidatke obvestila o izbiri v 30 dneh po končanem razpisu.

PROSLAVA OB DNEVU REPUBLIKE V RADOMLJAH

Ena redkih prireditev, ki v Radomljah vsako leto napolni dvorano, je proslava ob dnevu republike. Vzrok je prav gotovo program, v katerem sodeluje mladina Osnovne šole Radomljske čete in pevski zbor Rudolf Božič ali dramska sekcija FKK Mavrica ali mladinci OO ZSMS Radomlje.

moralne nagrade in dali prednost materialnim, denarnim nagradam. Nagrajenci se bodo prav gotovo spominjali aplavza polne dvorane, ki je pomenil priznanje in zahvalo.

Posebno se bodo proslave spominjali cicibani, ki so bili sprejeti v organizirano družbenopolitično delo. Postali so

Sprejem cicibanov v pionirsko organizacijo so v Radomljah pripravili na nadvse svečan način

Letošnja prireditev pa bo poleg programa, v katerem so sodelovali otroški, mladinski in moški pevski zbor pod vodstvom Tomaža Habeta, ostala v spominu tudi zaradi prijetne podelitve priznanj krvodajalcem za pet, deset, petnajst, dvajset in petindvajsetkratno darovanje krvi ter podelitve priznanj krajevne skupnosti. Kar preveč smo odrinili takšne in podobne

pionirji. Komaj so se vsi zgnetli na odru, da so se prvič v modrih kapah in rdečih rutah, svečano zaobljubili, da bodo šli: ZA DOMOVINO — PO TITOVU POTI NAPREJ. Verjetno je za cicibane tak način sprejema boljši kot interna svečanost v šolah, saj začutijo da postajajo pomemben člen našega družbenega življenja.

Igor Lipovšek

LITERARNI KROŽEK NA ŠOLI JOSIP BROZ TITO V DOMŽALAH

MOJA DOMOVINA PRAZNIK SLAVI

Vsako leto praznujeva — jaz in domovina.
Meni je štirinajst let,
njej mnogo več.
Oba praznujeva s cvetjem,
oba sva vesela, ponosna,
da živiva.
Moja domovina je lepa,
pravijo,
da sem tudi jaz.
Moja domovina je svobodna,
to sem tudi jaz.
Cvetje, travniki, gore, vode,
vse to je del domovine,
vse to imam rad.
A najlepše se mi zdi,
ker v naši Jugoslaviji
vsakdo živi srečno, otrok
noben ne ve,
kaj je to glad.

Praznujeva, domovina,
skupaj letos in še
mnogokrat!

Osmošolec
OŠ Josip Broz Tito

DOMOVINA

Beseda,
ki pomeni
varnost, toplino, kruh,
saj je kot skrbna mati,
ki nasiti sinove vse.
Beseda,
ki pomeni več
kot dom,
in zato
voščim ji iz vsega srca:
praznuj, domovina,
praznuj, moja Jugoslavija!

Član lit. krožka

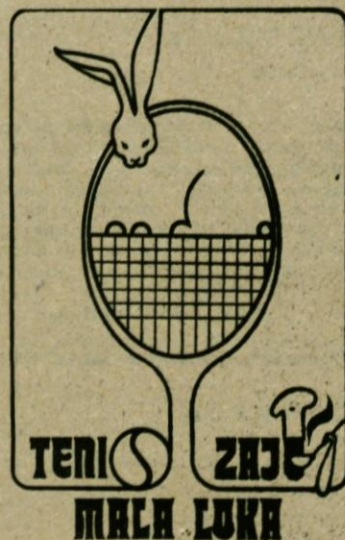
OBRTNO ZDRUŽENJE
DOMŽALE

Ob zaključku starega leta se zahvaljujemo vsem za sodelovanje in želimo, da bi tudi v prihodnje z združenimi močmi dosegli skupne cilje.

Namesto novoletnih čestitk je naše združenje po sklepu izvršnega odbora prispevalo v sklad za izgradnjo Onkološkega inštituta.

Vsem svojim članom, zaposlenim delavcem in upokojenim obrtnikom ter vsem občanom

ŽELIMO SREČNO IN USPEŠNO NOVO LETO 1982.

Srečno novo leto 1982

ž e l i

Gostišče Zajc Milan
Mala Loka Domžale

in priporoča rekreacijo, tenis,
izbrane jedi in pijače

ELEKTROINSTALATERSTVO IN IZDELAVA PRIKLJUČKOV NOVAK BRANKO KRAŠČE 17 — MORAVČE

Čestitamo vsem občanom in priporočamo svoje storitve!

Servis ročnih gasilskih aparatov

PRESELJNIK JANEZ
PREŠERJE Belehova 3a

Čestitamo vsem poslovnim prijateljem

SREČE IN ZADOVOLJSTVA V LETU 1982 VAM ŽELIJO

DO Toko n. sol. o., Domžale
31230 Domžale, Kidričeva 1
Telefon 061 721-811, telex 31424 YU TOKO

S svojimi TOZD:

- Galanterija
- Potovalni izdelki
- Torbarstvo Maribor
- Drobná galanterija Žižki
- Usnjarna
- Maloprodaja
- Commerce
- DSSSS

PROIZVODNI PROGRAM:

ženske torbice, potovalni izdelki, aktovke in mape, pasovi, drobna galanterija, izdelki iz reptilij, rokavice, šolske torbe, športne torbe vrhnje usnje in usnjena podlaga

Če želite biti oblečeni
športno in elegantno
nosite konfekcijo
in pokrivala
tovarne
slamnikov in konfekcije

UNIVERZALE DOMŽALE

Izdelki so iz klasičnih
in modnih materialov
v različnih barvah
in velikostih

KOMUNALNO PODJETJE DOMŽALE
DOMŽALE, Ljube Šerčerja 4

Priporoča svoje storitve

Kolektiv čestita

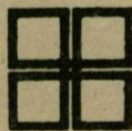
"MLINOSTROJ"
TOVARNA STROJEV
DOMŽALE

VSEM OBČANOM ČESTITAMO

HELIOS

- BARVE
- LAKI
- EMAJLI
- DEKSTRINI
- LEPILA
- UMETNE SMOLE
- JEDILNA IN
TEHNIČNA OLJA

INDUSTRIJA PLATNENIH
IZDELKOV INDUPLATI r.o.,
JARŠE p. DOMŽALE

Delovna organizacija
INDUPLATI JARŠE

VAM ČESTITA
OB PRAZNIKU

TOSAMA

DOMŽALE

VSEM POSLOVNIM PRIJATELJEM, DELOVNIM
KOLEKTIVOM IN OBČANOM ČESTITAMO IN
ŽELIMO MNOGO DELOVNIH USPEHOVI

Živilski kombinat

»ŽITO« LJUBLJANA

POSLOVNA ENOTA DOMŽALE

ČESTITAMO

Papirnica Količevo

POŠTA DOMŽALE

Izdelujemo:

raznovrstne papirje,
navadne in specialne
lepenke,
več vrst sestavljenih
kartonov,
zlasti s premazom
oplemenitene kartone
za grafično embalažo

OBRTNIK

Mengeš

Opravlja:

zidarska, ključavničar-
ska, steklarska in parke-
tarska dela

Priporoča svoje usluge in
čestita za praznik!

IZVOZNO-UVOZNO
PODJETJE
SEMESADIKE
MENGEŠ

z delovišči:

Semenarno in
Drevesnico Mengeš
Drevesnico v Radvanju
pri Mariboru in
Drevesnico v Tišini
pri Murski Soboti
nudi gozdno seme, sadike
pogozdovanje in okrasne
nasade ter storže za okras
in se priporoča

EMONA DO KMETIJSKA KOOPERACIJA, p.o.
Domžale, Kidričeva 14

z naslednjimi dejavnostmi proizvodnje in odkupom
kmetijskih pridelkov, prodajalnami kmetijskega re-
promateriala v Domžalah, Lukovici, Blagovici, Mo-
ravčah, Kamniku, Komendi, Tuhinjski dolini, pospe-
ševalno službo za pospeševanje zasebnega kmetijstva
in Hranilno-kreditno službo se priporoča in čestita.

TEKSTIL
TOZD

filc o. sol. o. 61234 Mengeš

izdelujemo in prodajamo tehnične in iglaste filce ter
sodobne talne obloge za pode.
Delovni kolektiv čestita vsem občanom

trak

Mengeš

Pridružuje se čestitkam in priporoča vse vrste tkane elastike, svileno in najlon elastiko, elastične in neelastične trakove, vrvice, trakove

TANIZ
Mengeš

Uredimo vam kvalitetno opremo za trgovske lokale, hotele in gostinske obrate.

Se priporočamo

SLOVENIJALES

Radomlje

proizvaja žagan les, jedilne in sedežne garniture

Priporočamo proizvode

A+S
DOMŽALE

»AVTOSERVIS«

61230 DOMŽALE, P. p. 74

Telefon: 721-831, 721-829

ŽIRO RAČUN: 50120-601-30260

DEJAVNOSTI: Pooblaščen VW in VOLVO SERVIS s prodajo rezervnih delov • Kleparsko-ličarska popravila avtobusov in kamionov vseh tipov • Izdelava aluminjskih nadgradenj (kesonov) na vseh vrstah tovornih vozil

MELODIJA MENGEŠ

Čestitamo za praznik.
Proizvajamo glasbene instrumente, zvočne notne table.
Priporočamo svoje izdelke

Kolektiv delovne organizacije

»NAPREDEK«
Domžale

TOZD PREHRANA
TOZD OPREMOTEHNA
TOZD GOSTINSTVO IN
TURIZEM

se priporoča na nakup vsakovrstnega potrošnega blaga v svojih prodajalnah širom občine

EKSPLOATACIJA
PREDELAVA
IN OPLEMENITENJE
NEKOVIN

»TERMIT«
DOMŽALE
SPECIALIZIRANO PODJETJE
ZA PROIZVODNJO
LIVARSKEGA POMOŽNEGA
MATERIALA

Kovinsko in strojno podjetje

nudi svoje proizvode in kvalitetne usluge

- izdelava in montaža opreme za čistilne naprave komunalnih in industrijskih odpadnih voda,
- izgradnja regionalnih vodovodov,
- preskrba s pitno vodo in odvajanje odpadnih voda skozi čistilno napravo

INDUSTRIJSKI KOMBINAT
»PLANIKA« KRANJ
TOZD »MOJCA« LUKOVICA

Priporoča svoje
kvalitetne usluge
in čestita
za praznik

Restavracija z garni hotelom
»PRI KONŠKU« Trojane – avtobusna postaja – parkirni prostor – domača in mednarodna kuhinja – krofi – zavitki – klobase – pečenice z zeljem – piščanci.

Garni hotel – neprekinjeno odprt – 63 postelj (32 sob) prijetna zajtrkovalnica oz. prostor, ki je uporaben za sprejem zaključnih družb, za seje, sestanke poslovnih ljudi, primeren za poroke. Sončna terasa.

Priporočamo se!

GOSTOM IN OBČANOM ISKRENO ČESTITAMO

GIP »BETON« ZASAVJE
TOZD OPERATIVA
DOMŽALE

Priporoča svoje storitve
in čestita za praznik

ZAVAROVALNICA
»TRIGLAV«Poslovna enota
Mengeš

Čestitamo za praznik
in priporočamo svoje storitve

GOZDNO GOSPODARSTVO
DOMŽALE

Priporočamo svoje storitve in čestitamo k prazniku